

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 13Csp/19/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120410689
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Lacová
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2023:6120410689.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudkyňou: JUDr. Lucia Lacová, v spore žalobcu: N. C. A., s.r.o., so sídlom O.G. X, XXX XX K., IČO: XX XXX XXX, zastúpeného: P. L., A..P..U., so sídlom O. X, XXX XX K., IČO: XX XXX XXX, proti žalovaným: 1/ V. L., nar. XX.X.XXXX, bytom K. XXX, XXX XX K., U. I., zastúpenému: JUDr. František Svatuška, advokát so sídlom Námestie slobody 25, 066 01 Humenné, IČO: 42090911, 2/ Q. L., narodená XX.X.XXXX, bytom K. XXX, XXX XX K., U. I., zastúpenej: JUDr. Martina Čelková, advokátka so sídlom Štefánikova 22, 066 01 Humenné, IČO: 37938754, v konaní o zaplatenie 39.621,24 Eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaní sú p o v i n í spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 28.305,12 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne:

zo sumy 28.331,38 Eur odo dňa 14.10.2020 do 19.11.2020,
zo sumy 28.311,38 Eur odo dňa 20.11.2020 do 16.12.2020,
zo sumy 28.291,38 Eur odo dňa 17.12.2020 do 18.01.2021,
zo sumy 28.271,38 Eur odo dňa 19.01.2021 do 16.02.2021,
zo sumy 28.251,38 Eur odo dňa 17.02.2021 do 23.02.2021,
zo sumy 28.051,38 Eur odo dňa 24.02.2021 do 18.03.2021,
zo sumy 28.031,38 Eur odo dňa 19.03.2021 do 19.04.2021,
zo sumy 28.011,38 Eur odo dňa 20.04.2021 do 18.05.2021,
zo sumy 27.991,38 Eur odo dňa 19.05.2021 do 22.06.2021,
zo sumy 27.771,38 Eur odo dňa 23.06.2021 do 23.06.2021,
zo sumy 27.571,38 Eur odo dňa 24.06.2021 do 20.07.2021,
zo sumy 27.551,38 Eur odo dňa 21.07.2021 do 18.08.2021,
zo sumy 27.531,38 Eur odo dňa 19.08.2021 do 17.09.2021,
zo sumy 27.511,38 Eur odo dňa 18.09.2021 do 24.09.2021,
zo sumy 27.311,38 Eur odo dňa 25.09.2021 do 22.10.2021,
zo sumy 27.291,38 Eur odo dňa 23.10.2021 do 09.11.2021,
zo sumy 27.091,38 Eur odo dňa 10.11.2021 do 25.11.2021,
zo sumy 27.071,38 Eur odo dňa 26.11.2021 do zaplatenia,

v pravidelných mesačných splátkach vo výške 300,00 Eur splatných vždy do 15-teho dňa príslušného kalendárneho mesiaca počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že nezaplatenie čo i len jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

II. Súd žalobu v prevyšujúcej časti z a m i e t a.

III. Súd žalobcovi p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania vo vzťahu k žalovanému 1/ v rozsahu 42,88% s tým, že o samotnej výške trov bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením súdneho úradníka.

IV. Súd žalobcovi n e p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania vo vzťahu k žalovanej 2/.

V. Súd žiadnej zo strán sporu n e p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Dňa 29.10.2020 bol Okresnému súdu Banská Bystrica doručený návrh na vydanie platobného rozkazu v upomínacom konaní o zaplatenie pohľadávky vo výške 39.621,24 Eur, pozostávajúcu z nesplatennej istiny vo výške 28.331,38 Eur, zo zmluvných úrokov vo výške 8.623,84 Eur, vyčíslených zákonných úrokov z omeškania vo výške 36,91 Eur od momentu poskytnutia úveru do momentu predčasnej splatnosti, vyčíslených zákonných úrokov z omeškania vo výške 2.593,11 Eur od momentu zosplatenia úveru do vykonania poslednej úhrady žalovaných, zákonný úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 28.331,38 Eur od 14.10.2020 do zaplatenia a poplatkov vo výške 36,00 Eur. Žalobu odôvodil tým, že dňa 18.10.2017 bola medzi stranami sporu uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalobca žalovaným spotrebiteľský úver vo výške 30.000,- Eur. Žalovaní sa v zmysle zmluvy zaviazali vrátiť žalobcovi istinu, úroky, poplatky a iné peňažné plnenia podľa zmluvných dokumentov. Úver však žalovaní nesplácali riadne a včas, preto ich žalobca upozornil na omeškanie s plnením úveru a možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. V dôsledku nesplácania úveru žalobca vyhlásil úver ku dňu 17.12.2018 za predčasne splatný. Po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru žalovaní svoj záväzok čiastočne plnili, a to dňa 25.06.2020 sumu 20,- Eur, dňa 17.07.2020 sumu 20,- Eur, dňa 19.08.2020 sumu 20,- Eur, 17.09.2020 sumu 20,- Eur a dňa 13.10.2020 sumu 20,- Eur; uvedené splátky sú uvedené v časti zaplatené splátky. Pred podaním žaloby žalobca opätovne vyzval žalovaných na úhradu dlžnej sumy, no do dnešného dňa dlžnú sumu neuhradili. V súlade so Zmluvnými podmienkami vznikla žalovaným povinnosť zaplatiť za poskytnutý úver aj úroky, ktoré boli dojednané vo výške 7,5% ročne. V súlade s obchodnými podmienkami je žalobca v prípade, ak sa úver stane predčasne splatným, oprávnený ďalej úročiť nesplatenú istinu úveru úrokom dojednaným v zmluve. Žalobca prostredníctvom amortizovaného výpisu preukázal, že za riadneho plnenia povinností by žalovaní zaplatili úroky z istiny v súhrnej výške 10.020,12 Eur. Na úroky boli započítané platby vo výške 1.396,28 Eur, žalobca tak má nárok na úroky z istiny vo výške 8.623,84 Eur ako rozdiel medzi súhrnnou výškou úrokov, ktoré by žalovaní zaplatili pri riadnom plnení, a už zaplatenými úrokmi. Žalobca si uplatnil aj 5% úrok z omeškania a trovy konania.

2. Okresný súd Banská Bystrica vydal v upomínacom konaní dňa 09.11.2020 Platobný rozkaz pod sp. zn. 3Up/1966/2020, proti ktorému podala právna zástupkyňa žalovanej 2/ odpor s odôvodnením. V odpore uviedla, že úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalobca nepostupoval s odbornou starostlivosťou, pretože neskúmal jej bonitu. Poukázala na rozsudok zo dňa 27.03.2014, L. L. R.V. L., C-7Csp/19/2020 13 565/12, EU:C:2014:190, body 52 a 53. Poukázala na to, že dodávateľ - veriteľ si môže preveriť schopnosť splácania spotrebiteľa aj z iných zdrojov a následne ju vyhodnotiť. Žalobca riadne neskúmal pomery žalovanej 2/, pretože by zistil, že tá má mesačný príjem v sume 365,84 Eur, kde pracuje vo firme S., A..P..U.. a táto suma nepostačuje ani na mesačnú splátku stanovenú v zmluve v sume 417,18 Eur. Ďalej poukázala na § 7 zákona o spotrebiteľských úveroch, a že predmetný úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Do pozornosti dala aj rozsudky Krajského súdu v Prešove sp. zn. 20Co/72/2017 a sp. zn. 12Co/136/2019 zo dňa 28.05.2020. Žalobca nepostupoval s odbornou starostlivosťou pri posudzovaní schopnosti splácať úver žalovanou 2/ a z uvedeného dôvodu nie je oprávnený požadovať jednorazové splatenie úveru. Keďže považujú úver za bezúročný a bez poplatkov, nie je správne žalobcom vyčíslené doterajšie splatenie úveru žalovanou 2/ v sume 1.568,62 Eur, ale majú za to, že žalovaná 2/ na úhradu úveru zaplatila 3.020,26 Eur. Na základe vyššie uvedeného žiadala žalobu voči žalovanej 2/ zamietnuť a priznať jej náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100% (čl. 40-41). Žalovanému 1/ sa platobný rozkaz nepodarilo doručiť do vlastných rúk. O tejto skutočnosti Okresný súd Banská Bystrica upovedomil žalobcu a zároveň ho vyzval, aby v lehote 15 dní navrhol pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (CSP). Žalobca navrhol pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa CSP a dňa 03.03.2021 bola predmetná vec postúpená tunajšiemu súdu.

3. Právny zástupca žalobcu sa vyjadril k odporu žalovanej 2/ dňa 03.03.2021 tak, že neporušil svoju povinnosť vyplývajúcu z ustanovenia § 7 zákona 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov účinného v čase uzatvorenia zmluvy č. XXXXXXXXXX. Žalobca pred uzatvorením zmluvy č. XXXXXXXXXX o spotrebiteľskom úvere skúmal platobnú schopnosť žiadateľov. Žiadateľ si deklaroval príjem zo zahraničia, príjem bol telefonicky overený na základe

potvrdenia o príjme a banka žiadateľovi akceptovala príjem vo výške 961,00 Eur. Deklarovaný pomer a príjem spolužiadateľky banka overila z externého nezávislého zdroja a akceptovala príjem vo výške 380,00 Eur. Finančná analýza, platná v tom čase, bola vyhovujúca pre poskytnutie úveru vo výške 30.000,00 Eur na 8 rokov s mesačnou splátkou 417,18 Eur. Prílohou vyjadrenia žalobcu sú reporty zo A., N. C. a A. O.. Poukázal aj na skutočnosť, že žalovaní zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX podpísali, súhlasili s ňou a teda prejavili slobodnú vôľu uvedenú zmluvu uzatvoriť. Zároveň tak nie je možné sankcionovať zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX bezúročnosťou a bez poplatkovosťou, pretože nie je splnená podmienka hrubého porušenia povinnosti § 7 ods. 1 zákona č 290/2010 o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia zmluvy „Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.“ Z vyššie uvedených skutočností je zrejme aj oprávnenie žalobcu k oznámeniu predčasnej splatnosti úveru č. XXXXXXXXXXXX a teda oprávnenie žiadať jednorazové splatenie dlhu. (čl. 64-65).

4. Žalovaná 2/ k vyjadreniu žalobcu dňa 16.03.2021 uviedla, že žalobca ani v podanom vyjadrení k odporu nepreukázal, že pri posudzovaní majetkových pomerov na strane žalovanej 2/ postupoval s odbornou starostlivosťou. Naopak sám žalobca potvrdil, že v čase uzatvárania zmluvy o úvere mal u žalovanej 2/ za preukázaný a potvrdený príjem 380,00 Eur a tento aj akceptoval na účel poskytnutia úveru s mesačnou splátkou 418,00 Eur. Žalobca mal vedomosť o tom, že žalovaná 2/ má už jeden splátkový úver s mesačnou splátkou 144,- Eur s celkovou čiastkou úveru 8.800,00 Eur a kartu s úverovým rámcom 45.000,00 Eur. V danej veci bola možnosť žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky dohodnutá v zmluve, v bode 4.6. Zo žalobcom predložených listín vyplýva, že žalobca žalovanú 2/ Upozornením zo dňa 19.11.2018 vyzval na splatenie dlžnej časti úveru, s tým, že upozornil žalovanú 2/, že pohľadávka banky v omeškaní viac ako tri mesiace po lehote splatnosti je vo výške 2.112,26 Eur pozostávajúca z omeškanej splátky vo výške 2.085,26 Eur a poplatkov 27,00 Eur a vyzval ju na zaplatenie uvedenej sumy v lehote 15 dní od doručenia výzvy. Z uvedenej výzvy nie je zrejme, pre ktorú splátku bola žalovaná v omeškaní viac ako tri mesiace. Nie je možné preto skúmať samotnú výzvu, v zmysle, či zodpovedá zákonným požiadavkám, a týka sa skutočne viac ako 3 mesiace omeškanej splátky, ani začiatok plynutia premĺčacej doby na uplatňovanie zosplatneného úveru. Zároveň však, tak zo žaloby ani z vyjadrenia k odporu nevyplýva, či v čase vyhlásenia predčasnej splatnosti - dňa 17.12.2018 boli zo strany žalobcu splnené (zákonné i zmluvné) podmienky na takýto úkon. Nie je totiž zrejme, či a ak áno kedy, bola výzva s upozornením na možnosť vyhlásenia okamžitej splatnosti žalovanej 2/ doručená, a teda kedy uplynula 15 dňová lehota, až po uplynutí ktorej vzniklo žalobcovi ako veriteľovi prípadné právo úver zosplatiť. Uvedený údaj je dôležitý aj z dôvodu, že k zosplateniu môže dôjsť iba do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Z predloženej listiny žalobcu - podacieho hárku vyplýva, že listina bola podaná na prepravu pre žalovanú 2/ dňa 20.11.2018 pod č. zásielky P., avšak žalobca nepredložil dôkaz o termíne doručenia listiny žalovanej 2/ - napr. doručenkou, tak aby bolo možné preskúmať splnenie zákonných predpokladov na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dňa 17.12.2018. Žalovaná 2/ nemá vedomosť kedy, a či vôbec, jej bola zásielka doručená, a zo systému Slovenskej pošty vyplýva, že pre danú zásielku neexistujú v systéme žiadne údaje. Za danej situácie tak majú za to, že žalobca neosvedčil splnenie podmienok na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru dňa 17.12.2018, a preto majú za to, že aj z tohto dôvodu, t.j. pre nesplnenie podmienok v zmysle § 565 OZ, nebol žalobca oprávnený požadovať jednorazové splatenie úveru. V zmluve o úvere absentuje povinný údaj v zmluve § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských, a to údaj o dobe trvania zmluvy. V predmetnej veci Zmluva síce obsahuje údaj o dobe trvania zmluvy, avšak tak, že je uzavretá na dobu určitú, do splatenia všetkých záväzkov vyplývajúcich zo ZoÚ. O určení zmluvného ustanovenia o dobe trvania zmluvy rozhodovali súdy napr. v nasledovných veciach - rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 5Co/336/2017 zo dňa 27.02.2018, Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 9Co/130/2017 zo dňa 21.02.2018, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7Co/129/2018 zo dňa 21.01.2019. V zmluve absentuje aj ďalšia podstatná náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. v súvislosti s tam uvedenou RPMN, a to uvedenie všetkých predpokladov použitých na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Zmluva o spotrebiteľskom úvere v závere bodu 2.2 udáva, že na účely výpočtu RPM sa použili celkové náklady dlžníka spojené so ZoÚ s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v ZoÚ. Takto koncipované uvedenie predpokladov použitých na výpočet RPMN nepovažujeme za dostatočné a vykonané v súlade so zámerom zákonodarcu. Podľa rozsudku Krajského súdu Prešov sp. zn. 5Co/59/2017 zo dňa 11.05.2017: Ďalej poukázali aj na ust. § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého v pochybnostiach o obsahu

spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Tento výklad dopadá aj na zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle citovaného zákona s poukazom na § 1 ods. 8 Zákona č. 129/2010 Z.z., kde je vyjadrená subsidiarita Občianskeho zákonníka, ako aj subsidiarita osobitných predpisov. (čl. 97-101).

5. Právny zástupca žalobcu sa vyjadril k vyjadreniu právnej zástupkyne žalovanej 2/ dňa 25.03.2021, v ktorom uviedol, že je nesporné, že žalovaná 2/ spolu s dlžníkom, ktorým je žalovaný 1/ o úver požiadali, po posúdení podpísali zmluvu o spotrebiteľskom úvere a záverom úver aj čerpali. Žalobca poskytoval úver tak žalovanému 1/ ako aj žalovanej 2/, ich výdavky a príjem sa posudzovali spoločne, nie osobitne a izolovane. Tiež nemožno opomenúť účel úveru. Žalobca poskytol úver na refinancovanie - tento účel úveru je výslovne uvedený v bode 2.2 zmluvy. Splatením iného skoršieho úveru tak následne zaniká splátková povinnosť voči tomuto úveru. Zvyšné finančné prostriedky nad rámec splateného úveru, žalobca poukázal na účet uvedený opäť v bode 2.2 zmluvy. Zodpovednosť za svoju finančnú situáciu a za svoje konanie v podobe čerpania úverov nesie aj sám spotrebiteľ. Nemožno tvrdiť, že k čerpaniu úverov sú spotrebiteľia nútení. Doba trvania je výslovne uvedená v zmluve. V závere bodu 2.2 zmluvy, na str. 2 zmluvy, (tesne nad bodom 2.3) je výslovne uvedená doba trvania zmluvy: V zmluve je napokon uvedený počet splátok ako aj rozpis jednotlivých splátok. Je teda zjavné, že žalovaná 2/ vedela vyhodnotiť predmetný údaj ako údaj doby trvania Zmluvy o úvere. Pokiaľ teda tvrdí, že Zmluva o úvere absolútne neobsahuje údaj o dobe trvania Zmluvy o úvere, jej tvrdenie je zjavne účelové. Priemerný spotrebiteľ je vymedzený dnes dobre známou formulou „Gut Springenheide“. Súdny dvor ES „zadefinoval“ priemerného spotrebiteľa ako „v rozumnej miere pozorného a opatrného, bez nariadenia znaleckého posudku, či prieskumu verejnej mienky spotrebiteľov. Napríklad podľa rozhodnutia Krajského súdu Banská Bystrica v konaní sp. zn. 41Co/10/2018, v rozhodnutí zo dňa 16.08.2018 súd uviedol, že v tejto súvislosti odvolací súd, aplikujúc eurokonformný výklad, uvádza, že z počtu splátok úveru - 96 mesiacov, vyplýva doba trvania zmluvy, z ktorej priemerný spotrebiteľ, ktorým bezpochyby je aj samotná žalobkyňa, vie presne určiť termín konečnej splatnosti úveru. K otázke doručovania doporučených listov sa vyjadroval aj K.. V prejednávanom prípade bolo sporné, kedy sa považuje doporučený list za dôjdený. Súdny dvor sa rozhodoval medzi dvomi momentmi, či je to už v momente kedy doručovateľ, z dôvodu, že nezastihol adresáta v prvý deň doručovania v mieste doručenia zanechal oznamovací lístok alebo až vtedy keď si adresát vyzdvihne zásielku na pošte. Čo sa týka dôjdenia sa nakoniec možno prikloniť k názoru a záveru, že dôjdenie nastane, keď možno za normálnych okolností očakávať vyzdvihnutie zásielky na pošte, čo je najbližší pracovný deň. V slovenských podmienkach je možno aplikovať na termín a výklad pojmu dôjdenia práve tento záver. K obdobnému názoru dospel aj Český Najvyšší súd v konaní sp. zn. 26 Cdo/864/2004. Žalobca má teda zato, že bola splnená podmienka dôjdenia tohto právneho úkonu žalovanému. Rovnako apeluje na Uznesenie Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 11Co/216/2018 zo dňa 09.10.2018. Žalobca popieral, že by sa v zmluve nenachádzali predpoklady pre výpočet RPMN. Zmluva obsahuje všetky podstatné náležitosti a parametre úveru, ktoré predstavujú zároveň aj predpoklady výpočtu RPMN. Krajský súd v Prešove taxatívne pomenoval predpoklady výpočtu RPMN vo svojom rozhodnutí zo dňa 10.4.2018 v konaní vedenom pod sp. zn. 10Co/50/2017: „Zákonodarca jasne stanovil, že nepostačuje uvedenie len výšky RPMN, ale v zmluve je potrebné uviesť aj všetky predpoklady, ktoré boli použité pre výpočet RPMN. Odvolací súd preto zastáva názor, že týmito predpokladmi je uvedenie výšky úveru, výšky splátky, jej intervalu, počtu splátok, uvedenie výšky úrokovej sadzby a prípadných poplatkov.“ Všetky vyššie uvedené údaje sú uvedené v bode 2.2 a 2.3 zmluvy. Dal do pozornosti stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v rozhodnutí 7Cdo/183/2020 zo dňa 24.02.2021. Žalobca zároveň touto cestou oznámil súdu, že žalovaní po podaní žalobného návrhu vykonali úhrady na čiastočné plnenie dlhu: platbu 20,00 Eur zo dňa 19.11.2020, platbu 20,00 Eur zo dňa 16.12.2020, platbu 20,00 Eur zo dňa 18.01.2021, platbu 20,00 Eur zo dňa 16.02.2021, platbu 200,00 Eur zo dňa 23.2.2021, platbu 20,00 Eur zo dňa 18.03.2021. Žalobca preto zobral žalobu čiastočne späť v časti úhrad vo výške 300,00 Eur započítaných na istinu úveru a žiadal, aby súd konanie v tejto časti zastavil (čl. 114-134).

6. Právna zástupkyňa žalovanej 2/ sa vyjadrila k vyjadreniu právneho zástupcu žalobcu dňa 18.04.2021, kde uviedla, že žalobca u nej majetkové pomery neskúmal vôbec, a ak by tak učinil, úver v poskytnutej výške by neposkytol. Nie je zrejme, prečo žalobca udáva, že pokiaľ žalovaná mala vedomosť o dlhoch, ktoré nie sú v registri, a preto žalobca o ich nemohol mať vedomosť, mala tieto uhrádzať z poskytnutého úveru. Z doterajšieho stavu veci vyplývajúceho z predložených listín, majú za to, že je nesporné, že žalobca skutočne poskytol žalovanej 2/ úver, účel ktorého bol uvedený ako refinancovanie existujúceho úveru, avšak zo zmluvy rovnako vyplýva to, že výška refinancovaného úveru bola 7.718,65

Eur a úver bol poskytnutý vo výške 30.000,00 Eur. Z § 7 bod 24 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu podpisu Zmluvy síce vyplýva, že ustanovenia 19-23 (výpočet ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver) sa s nevzťahujú na spotrebiteľský úver, ktorým sa splatí existujúci úver, (refinancovaný úver), avšak iba v prípade, že výška poskytnutého úveru výrazne neprevyšuje výšku refinancovaného úveru. V danom prípade, ako už bolo uvedené, však poskytnutý úver 30.000,- Eur výrazne prevyšuje pôvodný refinancovaný úver 7.718,65 Eur. Keďže žalobca nepreukázal, že by majetkové pomery na strane žalovanej 2/ riadne skúmal, ale naopak, má za to, že svoje povinnosti podľa § 7 ods. 1 zák. o spotr. úveroch nevykonal, nekonal s odbornou starostlivosťou a vo vzťahu k žalovanej 2/ porušil uvedené povinnosti hrubo - v zmysle §11 ods. 2 nie je preto oprávnený vyžadovať jednorázové splatenie spotrebiteľského úveru. Zároveň vo vzťahu k žalovanej 2/ je potrebné úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. Ohľadom absencie náležitosti zmluvy - doba trvania zmluvy, majú za to, že žalobcom uvádzaný právny názor a rozhodnutie KS v Banskej Bystrici, nie je možné použiť na predmetný prípad, keďže v ňom primárne bolo riešená absencia termínu konečnej splatnosti úveru, čo nie je daný prípad. Odkazujú preto opätovne na predchádzajúce vyjadrenia a na existujúce rozhodnutia súdov napr. vo veciach - rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn.5Co/336/2017 zo dňa 27.02.2018, Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 9Co/130/2017 zo dňa 21.02.2018, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7Co/129/2018 zo dňa 21.01.2019, týkajúcich sa na rozdiel od žalobcom udávanej judikatúry, práve konkrétne prejednávanej veci. K nesplneniu povinností žalobcu pri vyhlásení mimoriadnej splatnosti - doručenie písomnej výzvy má za to, že žalobcom citované rozhodnutia nie je možné v danom prípade použiť a na v nich uvedený právny názor poukazovať a odvolávať sa na neho. Má zato, že v danom prípade žalobca nepreukázal, že žalovaná 2/ mala objektívnu možnosť sa s obsahom zásielky oboznámiť a túto svojvoľne nevyužila, resp. ak využila a so zásielkou sa oboznámila, tak kedy. Keďže výzva na úhradu splatných splátok spolu s upozornením na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti je nevyhnutným úkonom na následné skutočné oprávnenie žalobcu úver zosplatiť, je podľa jej názoru otázku doručenia, straty zásielky, prípadne neprevzatia zásielky a jej vrátenia žalobcovi, potrebné riadne skúmať a zo strany žalobcu preukázať. Žalobca v závere vyjadrenia sa odvoláva na znenie bodu 4.3.4 všeobecných obchodných podmienok účinných v čase uzavretia zmluvy, podľa ktorého - ak je korešpondencia zasielaná poštou, považuje sa doručení 5. deň po jej odoslaní v rámci Slovenskej republiky. V zmysle bodu 6.3 zmluvy o spotrebiteľskom úvere „právne vzťahy neupravené ZoÚ sa riadia OP, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť ZoÚ a právnym poriadkom SR. Dlížnik sa pred uzavretím ZoÚ oboznámil s podmienkami úveru uvedenými vo formulári a OP, ktoré dostal pred podpisom ZoÚ a podpisom potvrdzuje, že bol s príslušnými dokumentami oboznámený a súhlasí s nimi“. K uvedenému žalovaná 2/ uviedla, že s OP - pokiaľ ide o obchodné podmienky, ako je to uvedené v zmluve, oboznámená nebola, a ani čo je myslené pod OP jej nie je zrejmé, ako ani to, či OP je totožné s VOP uvádzanými vo vyjadrení žalobcu. Z verejne dostupných zdrojov archívu Poštovej banky je totiž zrejmé, že v čase podpisu Zmluvy o úvere boli v platnosti aj Všeobecné obchodné podmienky aj Obchodné podmienky pre spotrebiteľov. Doložené Obchodné podmienky pre spotrebiteľské úvery od 01.10.2016 (existujúce súčasne so žalobcom priloženými VOP). Všeobecné obchodné podmienky, ani Obchodné podmienky banky každopádne nie sú predmetom zmluvného vzťahu účastníkov, v zmysle, aby mala žalovaná 2/ možnosť akýmkoľvek spôsobom tieto ovplyvniť. Skutočnosť, že žalobca si formulárovo jednostranne upravil situáciu a doručovanie korešpondencie pre prípad, kedy nebude môcť preukázať doručenie či nedoručenie korešpondencie tak, že sa zásielka považuje za doručení v 5. deň od odoslania, je ustanovením v neprospech žalovanej 2/, nekalou obchodnou praktikou, a ako takú ju považujeme za neplatnú. Skutočnosť, že samotný žalobca vyhodnotil túto formuláciu o doručovaní vo VOP za minimálne spornú nasvedčuje aj to, že v nasledujúcich Všeobecných obchodných podmienkach je už doručovanie upravené tak, že fikcia doručenia v 5-ty deň od odoslania je nahradená riadnym doručením - prevzatím, či vrátením zásielky ako nedoručenej, alebo jej odmietnutím. Doložené Obchodné podmienky pre spotrebiteľské úvery od 31.03.2019 bod 6.3. Teda postupom žalobcu, kedy si svojvoľne upravil vo VOP fikciu doručenia pre prípad nemožnosti preukázať doručenie žalovanej 2/, sa táto bez vlastného zavinenia dostala do postavenia nevýhodnejšieho, ako keby odmietla doručení zásielku prevziať, alebo si ju neprevzala v odbernej lehote. Tomuto správaniu žalobcu preto nie je možné podľa ich názoru poskytovať súdnu ochranu. Priemerne uvedomelý spotrebiteľ, ako sa na tento pojem odvoláva žalobca, totiž nemal možnosť svojím správaním nejako zmeniť či podmieniť výsledok zo spotrebiteľského vzťahu účastníkov. T.j. nesprávnym doručovaním žalobcom vznikli následky v neprospech spotrebiteľky, ktorá ich nemohla nijako ovplyvniť a nenastali v dôsledku žiadneho porušenia jej povinností. Doručovanie formou fikcie považuje za neplatné - nielen ako neprijateľnú podmienku, ale aj ako ustanovenie v rozpore s dobrými mravmi. Žalobca stále nepreukázal s čím žalovaná 2/ mal údajne oboznámiť a s čím údajne vyjadrila súhlas. Namietajú tak údajné oboznámenie sa žalovanej

2/ s Všeobecnými obchodnými podmienkami, resp. obchodnými podmienkami i vedomosť o tom, či OP v zmluve sú totožné s VOP uvádzanými vo vyjadrení. Avšak pre prípad, že súd bude mať za to, že skutočne podpisom zmluvy, bez ďalšieho, sa na žalovanú 2/ vzťahujú VOP žalobcu, namietajú platnosť konkrétneho ustanovenia VOP 4.3.4 voči žalovanej 2/ z dôvodu jeho neplatnosti ako nekalej obchodnej praxe a rozporu s dobrými mravmi. Z uvedeného dôvodu zotrúva žalovaná 2/ na tom, že jej upozornenie o možnosti vyhlásiť mimoriadnu splatnosť doručené nebolo. Stále nie je zrejmé ani to, pre ktorú splátku bola vyhlásená mimoriadna splatnosť, a preto stále nie je možné aj z tohoto dôvodu preskúmať podmienky na jej vyhlásenie. Ohľadom predpokladov pre výpočet RPMN žalovaná 2/ odkazuje v plnom rozsahu na predchádzajúce vyjadrenie, pričom uvedené v plnom rozsahu potvrdzuje skutočnosť, že žalovaná 2/ po tom, čo využila možnosť výpočtu RPMN Interaktívnou kalkulačkou pre výpočet RPMN na Portáli finančnej osvety a ochrany spotrebiteľa MF SR, zistila, že po dosadení požadovaných údajov interaktívnej kalkulačky bola vypočítaná RPMN pre konkrétny typ úveru, aký bol poskytnutý žalovaným, vo výške 7,74 %. Zo zmluvy však vyplýva RPMN 7,80 %, t.j. RPMN vyššia a teda RPMN zavádzajúca v neprospech spotrebiteľa. Práve námietka žalovanej 2/, t.j. absencia presného popisu všetkých predpokladov na výpočet RPMN veriteľom - žalobcom, spôsobila, že žalovaná 2/ inak, ako využitím interaktívnej kalkulačky MF SR nemala možnosť výpočet RPMN veriteľa overiť. Ako už bolo uvedené, overením výpočtu bolo zistené v zmluve uvedenie RPMN vyššie ako v interaktívnej kalkulačke. Táto skutočnosť sama o sebe je spôsobilá privodiť považovanie Zmluvy o spotrebiteľskom úvere účastníkov za bezúročnú a bez poplatkov. Má za to, že žalobca nebol oprávnený úver zosplatiť a zároveň, že úver je bez poplatkov a bezúročný. (141-150)

7. Právny zástupca žalovaného 1/ sa k žalobe vyjadril dňa 22.04.2021, že nárok žalobcu neuznáva v plnom rozsahu. Žalobca nedodržiaval zákonné podmienky na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Zmluvu považuje za bezúročnú a bez poplatkov, pretože neobsahuje obligatórne ustanovenia, ktoré zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, a to určenie doby trvania zmluvy a všetky podmienky na výpočet RPMN. Ďalej namietal, že žalobca nepreukázal, že splátka pre ktorú údajne zaslal upozornenie na možnosť vyhlásenie mimoriadnej splatnosti bola v omeškani viac ako tri mesiace po lehote splatnosti. Žalovanému 1/ žiadne údajné upozornenie zo dňa 19.11.2018, ako to vyplýva zo spisu doručené nebolo. Žalobca nepreukázal ani to, že k vyhláseniu splatnosti 17.12.2018 došlo po uplynutí zákonnej 15 dňovej lehoty, a zároveň najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Stotožňuje sa v plnom rozsahu s právnym názorom žalovanej 2/. (čl. 151-152)

8. Právny zástupca žalobcu sa vyjadril k vyjadreniu žalovaného 1/ dňa 19.05.2021, s tým, že žalobca popiera tvrdenia ohľadom nedodržiavania zákonného postupu predčasnej splatnosti úveru podľa Občianskeho zákonníka. V zmysle platných noriem sú pre platné vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru - označované aj ako zosplatenie úveru dané podmienky:

- dohoda o predčasnej splatnosti úveru
- omeškanie čo i len s jednou splátkou viac ako tri mesiace na strane dlžníka
- zaslanie upozornenia aspoň 15 dní pred samotným vyhlásením o predčasnej splatnosti
- zaslanie oznámenie výkonu práva - vyhlásenia predčasnej splatnosti.

Dohoda o predčasnej splatnosti úveru bola uvedená v samotnej zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len zmluva) a to konkrétne v bode 4.6 zmluvy. Čo sa týka dôjdenia sa nakoniec možno prikloniť k názoru a záveru, že dôjdenie nastane, keď možno za normálnych okolností čakať vyzdvihnutie zásielky na pošte, čo je najbližší pracovný deň (pozn. L. C.. T.: L. C.. H. M.. Q. E. V. K. P., X Q., M.: R.. I.. K., XXXX §. XX M. Č.. XX). V slovenských podmienkach je možno aplikovať na termín a výklad pojmu dôjdenia práve tento záver. K obdobnému názoru dospel aj Český Najvyšší súd v konaní sp .zn. 26 Cdo/864/2004. Žalobca má teda za to, že bola splnená podmienka dôjdenia tohto právneho úkonu žalovanému. Rovnako opakovane apeloval na Uznesenie Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 11Co/216/2018 zo dňa 09.10.2018, ktorý sa priklonil na stranu Žalobcu v obdobnom prípade. Rovnako poukázal aj na znenie bodu 4.3.6 všeobecných obchodných podmienok účinných v čase uzavretia zmluvy, od 26.06.2017, kde je jednoznačne uvedené, kedy sa považuje zásielka za doručenú. K samotným výzvam, ktorými žalobca oznámil predčasnú splatnosť úveru, žalobca disponuje doručenkami, ktorými preukazuje, že žalovaný 1/, ale aj žalovaná 2/ si preukázateľne mohli prevziať zásielky od 21.12.2021 v odbernej lehote, žalobca dokonca svojím podpisom na doručení potvrdil prevzatie listiny dňa 21.12.2018. K dobe trvania zmluvy opakovane uviedli nuž skôr uvedené, že Zmluva o úvere obsahuje okrem samotného počtu splátok 96 mesiacov aj podrobný amortizovaný výpis, z ktorého je zrejmé kedy v akej výške a v akom pomere na istinu, úroky a poplatky budú žalovaný predmetný úver splácať. Je absurdné aby žalovaní tvrdili, že im z údajov uvedených v zmluve nebolo

zrejme, že zmluva je na dobu 96 mesiacov, pritom žalobca opätovne poukázal na aktuálnu rozhodovaciu prax. Žalobca popiera aj tvrdenie žalovaného 1/ o absencii predpokladov pre výpočet RPM. V časti 2 zmluvy sú uvedené všetky predpoklady uvedené pre výpočet RPMN. Žalobca dáva do pozornosti stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyjadrené v rozhodnutí 7Cdo/183/2020 z 24.2.2021. Čo sa týka rozdielného výsledku RPMN, ku ktorej dospel advokát zadaním vstupných údajov do interaktívnej kalkulačky, žalobca dáva do pozornosti zjavnú nezrovnalosť, ktorou je rozdielna výška poslednej splátky úveru, s ktorou kalkulačka nepočíta. Je potrebné poukázať na fakt, že internetové kalkulačky neposkytujú úplné a presné výpočty, sú orientačným nástrojom, ktorý informatívne počíta RPMN, no nemožno na tieto hľadieť ako na záväzný dôkaz. Výpočet RPMN je daný vzorcom. Je to rovnica, ktorá kladie do rovnováhy na ročnom základe celkovú súčasnú hodnotu čerpaných prostriedkov na jednej strane a celkovú súčasnú hodnotu splátok a platieb na druhej strane. RPMN sa zo vzorca vypočíta pomocou aproximácie. Najčastejšie sa používa Newtonová metóda alebo polenie intervalu. Už len z predchádzajúcej vety je zrejme, že výpočet RPMN je zložitý matematický postup, ktorý si vyžaduje náležite vzdelanie. Žalobca dodal podklady, ktorými bezpochyby preukázal, že skúmal tak výšku príjmu žalovaného 1/, ako aj výšku príjmu žalovanej 2/. Rovnako sa dopytoval na záväzky žalovaného 1/ a opakovane sa dopytoval na záväzky žalovanej 2/ a to do spoločného registra bankových informácií a databázy N.. K splácaniu úveru sa žiadatelia zaväzujú spoločne a nerozdielne, potom je logické, že sa príjem ako aj výdavky žiadateľov posudzujú spoločne. Informácie o príjmoch ako aj záväzkoch však žalobca žiadal osobitne, inak to nie je ani možné. Ak skutočne mienili jedným záväzkom nahradiť viacero čiastkových záväzkov, potom im skutočnosť, že tieto neboli uvedené v zmluve nebránila, aby tak skutočne učinili a zlepšili svoju finančnú situáciu. Napokon spotrebiteľ je tou prvou osobou, ktorý osloví veriteľa so žiadosťou čerpať úver a v závere celého kontraktačného procesu je on tou osobou, ktorá sa rozhodne čerpať úver zvažujúc pritom všetky svoje možnosti a berúc do úvahy všetky svoje výdavky a príjmy. Predsa len nemožno nesúhlasiť s tým, že najlepšie pozná svoju finančnú situáciu sám dlžník. K namietanému doručeniu žalobca odkázal na vyjadrenie k vyjadreniu žalovaného 1/ a na doručenku, z ktorej je zrejme, že žalovaná 2/ si mohla zásielku vyzdvihnúť od 21.12.2018 v odbernej lehote (čl. 161-185).

9. Právny zástupca žalovaného 1/ vo svojom vyjadrení zo dňa 02.06.2021 uviedol tie isté skutočnosti ako v podaní zo dňa 22.04.2021 (čl. 186-188).

10. Právna zástupkyňa žalovanej 2/ vo svojom vyjadrení zo dňa 04.06.2021 uviedla, že na doterajších vyjadreniach trvá a má za to, že vyjadrenie žalovaného 1/ sa v plnom rozsahu stotožňuje s jej právnym názorom a posúdením veci a nie je v rozpore so žiadnym z jej vyjadrení a názorov. Žalovaný 1/ sa zhoduje s právnym posúdením zmluvy ako zmluvy spotrebiteľskej a bezúročnej a bez poplatkov. Žalovaný 1/ rovnako poukazuje na absenciu doby trvania zmluvy, ktorú tiež bližšie odôvodnili v ich predchádzajúcom vyjadrení, ku ktorému sa žalovaný 1/ vyjadruje a súhlasí s ich právnym posúdením veci. Žalovaný 1/ zhodne ako žalovaná 2/ posudzuje aj otázku absencie všetkých predpokladov použitých na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov v Zmluve a v dôsledku ich absencie ju rovnako považuje za bezúročnú a bez poplatkov. Na tomto názore naďalej zotrvávajú aj oni. Pokiaľ ide o tvrdenia žalovaného 1/, že má za to, že žalobca nepreukázal, že splátka, pre ktorú údajne zaslal upozornenie na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti, bola v omeškaní viac ako tri mesiace po lehote splatnosti, keďže mu žiadne údajné upozornenie zo dňa 19.11.2018 doručené nebolo, poukázali na to, že túto skutočnosť rovnako udávala aj žalovaná 2/ a tak sa zhodne pripájajú k námietkam žalovaného 1/. Aj vyjadrenie žalovaného 1/ tak v zhode s ich doterajšími vyjadreniami podľa ich názoru odôvodňuje opodstatnenosť všetkých doterajších prednesov a podaní žalovanej 2/ rade, na ktorých tak v plnom rozsahu zotrvávajú. Stále preto majú za to, že žalobca nebol oprávnený úver zosplatiť a zároveň, že úver je bez poplatkov a bezúročný (čl. 191-194).

11. Dňa 09.06.2021 žalobca oznámil súdu, že s účinnosťou od 03.07.2021 sa obchodné meno žalobcu - O. K., Q..A., mení na XXX.K., Q..A... (čl. 197-200).

12. Právna zástupkyňa žalovanej 2/ vo svojom vyjadrení zo dňa 09.07.2021 uviedla, že žalovaná 2/ aj po doručení vyjadrenia žalobcu k jej vyjadreniu uvádza, že na doterajších vyjadreniach zotrváva. Opakovane zotrváva na udávanom stanovisku, že žalobcom udávané podmienka č. 3 na zosplatenie úveru splnená nebola, keďže žalovanej 2/ nebolo doručené upozornenie na omeškanie so splácaním úveru spolu s upozornením na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti. Trvá na tom, že žalobca nepreukázal a neuniesol dôkazné bremeno o tom, že žalovanej 2/ bola zasielaná zásielka o upozornení

na omeškanie so splácaním úveru spolu s upozornením na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti, ktorá je zákonnou podmienkou na vykonanie úkonu - zosplatnenia úveru. Stále nie je zrejme ani to, pre ktorú splátku bola vyhlásená mimoriadna splatnosť, a preto stále nie je možné aj z tohoto dôvodu preskúmať podmienky na jej vyhlásenie, predovšetkým, či bolo vykonané do splatnosti najbližšie splatnej splátky. Pokiaľ by sa malo jednať o splátku splatnú 25.06.2018, je zrejme, že zosplatnením až 18.12.2018 k naplneniu lítery zákona nedošlo. Žalobca znova odkazuje obšírne na ním už udávanú judikatúru zaoberajúcu sa okamihom, ktorý sa považuje za okamih doručenia - podmienky dôjdenia právneho úkonu žalovanému, bez toho, aby sa vyjadril ku námietkam žalovanej 2/ už tvrdenými v predchádzajúcom vyjadrení. Žalovaná 2/ tak znova poukazuje na to, že podľa BGH i citovaného rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR26Cdo/864/2004 je za takýto okamih (doručenia) potrebné považovať najbližší pracovný deň po dni, keď doručovateľ zanechal oznamovací lístok. Žalobca nepreukázal, kedy mala byť zásielka žalovanej 2/ oznámená, a teda ktorý deň je možné považovať za deň nasledujúci po dni oznámenia, keď doručovateľ zanechal oznamovací lístok, a ktorý by bolo možné v zmysle citovaného rozhodnutia považovať za deň doručenia. Dôvod odkazu žalobcu na rozhodnutie KS v KE 11Co/216/2018 nie je zrejme, keďže v danom prípade, ako už opakovane uviedli, žalobca nepreukázal, že žalovaná 2/ mala objektívnu možnosť sa s obsahom zásielky oboznámiť a túto svojvoľne nevyužila, resp. ak využila a so zásielkou sa oboznámila, tak kedy. Keďže výzva na úhradu splatných splátok spolu s upozornením na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti je nevyhnutným úkonom na následné skutočné oprávnenie žalobcu úver zosplatniť, je podľa ich názoru otázku doručenia, straty zásielky, prípadne neprevzatia zásielky a jej vrátenia žalobcovi, potrebné riadne skúmať a zo strany žalobcu preukázať. Nemôže byť totiž vyhodnotené v neprospech spotrebiteľa nedodržanie povinností veriteľa. Žalovaná 2/ znova poukazuje na svoje tvrdenia v predchádzajúcom vyjadrení o tom že VOP nie sú predmetom zmluvného vzťahu účastníkov, v zmysle, aby mala žalovaná 2/ možnosť akýmkoľvek spôsobom tieto ovplyvniť a sú iba žalobcom formulárove jednostranne predložené a preto okolnosti doručovania zásielky, kedy nebude môcť žalobca preukázať doručenie či nedoručenie korešpondencie, sa zásielka považuje za doručení v 5.deň od odoslania, sú ustanovením v neprospech žalovanej 2/, nekalou obchodnou praktikou, a ako takú ju považujeme za neplatnú. K otázke posudzovania majetkových pomerov na strane žalovanej 2/ trvá na tom, že žalobca nijako neskúmal u žiadneho zo žalovaných ďalšie náklady - na živobytie, spojené s bývaním, stravou atď. Má za to, že žalobca pri poskytnutí úveru zneužil neskúsenosť a ľahkovážnosť žalovanej 2/. Vo veci zotrávajú preto na všetkých doterajších vyjadreniach a nad rámec poukázali na Rozhodnutie KS PO 16CO/71/2011 - Súdny už judikovali, že aj ľahkomyselnosť dlžníka je kvalifikačným kritériom úžery (napr. Krajský súd v Prešove vo veci 3Co 3/2011) a že kvalifikačné kritériá úžery nie je možné taxatívne uzavrieť, a práve ľahkomyselnosť a nevedomosť žalovanej 2/ aj v danom prípade namietajú. Vzhľadom na nedostatok explicitnej úpravy tzv. civilnoprávnej úžery sa dá judikatúrou dosiahnuť rovnaký výsledok. Civilnoprávna úžera spôsobuje neplatnosť právneho úkonu v celom rozsahu pre rozpor s dobrými mravmi (NS ČR 21Cdo 1484/04), pretože sa poskytuje úver pri nadvláde veriteľa. V danom prípade pri zjavnom využití aj ľahkovážnosti dlžníka stačí, že k využitiu nadvlády nad dlžníkom dôjde aj čo len z nebanlivosti (KS v Prešove 3Co 3/2011). Stále tak majú za to, že podľa § 7 ods. 1 zák. o spotr. úveroch žalobca dostatočné skúmanie pomerov nevykonal, nekonal s odbornou starostlivosťou a porušil uvedené povinnosti hrubo- v zmysle §11 ods. 2 nie je preto oprávnený vyžadovať jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Zároveň je potrebné úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. Ohľadom náležitosti zmluvy - dobu trvania a predpoklady pre výpočet RPMN zotráva, resp. opakuje a poukazuje na svoje skoršie vyjadrenia. Zotráva na názore, že údaj o dobe trvania zmluvy v zmluve obsiahnutý nie je a v dôsledku toho je nutné úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. Žalovaná 2/ naďalej zotráva na tom, že RPMN nie je uvedená správne, práve s poukazom na výsledky v súčasnosti štátom zverejnenej kalkulačky na účely výpočtu RPMN. Pokiaľ má žalobca za to, že kalkulačka MF SR nevypočítala RPMN správne a má za to, že iba rozdiel 0,43 Eur v poslednej splátke je schopný ovplyvniť výšku RPMN do takej miery, ako k tomu došlo, nič mu nebráni RPMN na účely súdneho konania vypočítať dosadením do vzorca. Nad rámec doteraz uvedeného poukázali aj na v zmluve nesprávne uvedenú priemernú RPMN na trhu. Kým v zmluve je ako priemerná RPMN na trhu uvedená RPMN vo výške 9,08%, zo súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 3. štvrtrok 2017, je pri obdobných úveroch ako v predmetnom prípade uvedená RPMN 8,40%. Je tak podľa ich názoru pri posúdení veci v zmysle vyššie uvedeného - t.j. že sa jedná o úver spotrebiteľský s nutnosťou existencie všetkých zákonom predpokladaných náležitostí zmluvy, prihliadnuť zo zákona aj na to, že v zmysle § 11 Dôsledky porušenia povinností sa podľa ods. (1) Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak - písm. d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa. Údaj o priemernej RPMN pre príslušný

spotrebiteľský úver je údaj, na základe ktorého získa spotrebiteľ informáciu o tom, či úver je v porovnaní s obdobnými úvermi poskytovanými na trhu výhodný alebo nie, čo môže mať rozhodujúcu váhu pri rozhodovaní spotrebiteľa o akceptácii podmienok navrhovaných dodávateľom. Podľa súdnej praxe:.....“ Skutočnosť, že v zmluve je nesprávne uvedený údaj o priemernej RPMN, má za následok to, ako keby žiadny údaj neexistoval a o priemernej RPMN v zmluve uvedený údaj nebol. Okrem toho uvedenie nesprávneho údaju o priemernej hodnote RPMN v zmluve, ktorý údaj je vyšší než správny údaj, je v neprospech spotrebiteľa. Kým nesprávne uvedená RPMN úveru je v neprospech spotrebiteľa vtedy, keď je v zmluve uvedená nižšia, ako v skutočnosti je (tzn. ak spotrebiteľ v skutočnosti preplatí viac ako deklaruje dodávateľ v zmluve) nesprávne uvedená priemerná RPMN je v neprospech spotrebiteľa vtedy, keď je v zmluve uvedená vyššia, ako v skutočnosti je (tzn. ak dodávateľ v zmluve deklaruje, že priemerná RPMN obdobných úverov na trhu je vyššia ako v skutočnosti).“ V tomto prípade - žalobca v zmluve o úvere zo dňa 18.10.2017 uviedol ako priemernú percentuálnu hodnotu RPMN spotrebiteľských úverov v rozhodnom období za predchádzajúci kalendárny štvrťrok v SR stanovenú MF, platnú ku dňu podpisu zmluvy 9,08%. (zmluva bola uzavretá v 4. štvrťroku do 20 dní od zverejnenia súhrnných informácií za príslušný štvrťrok a v zmluve sa tak použije výška RPMN za predchádzajúci štvrťrok - 9,08% p.a.). Platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 20 kalendárnych dní po kalendárnom mesiaci zverejnenia priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok. V zmluve uvedená RPMN je tak vyššia ako v skutočnosti je, tzn. je nesprávne uvedená a je v neprospech spotrebiteľa. Ako nesprávne uvedená má tak v konečnom dôsledku za následok, že sa na to prihliada ako keby údaj o jej výške absentoval a má za následok, že úver je bez úrokov a bez poplatkov. Stále majú za to, že žalobca nebol oprávnený úver zosplatiť a zároveň majú stále za to, že úver je bez poplatkov a bezúročný (čl. 206-212).

13. Právny zástupca žalobcu doručil dňa 12.07.2021 súdu čiastočné späťvzatie, ktoré odôvodnil tým, že v čase po podaní čiastočného späť-vzatia Žalobca eviduje prijatie úhrad od Žalovaných: vo výške 20,00 Eur zo dňa 19.04.2021, vo výške 20,00 Eur zo dňa 18.05.2021, vo výške 220 Eur zo dňa 22.06.2021 a vo výške 200,00 Eur zo dňa 23.06.2021. Iné platby od Žalovaných Žalobca neeviduje. Žalobca teda berie žalobu späť čo do výšky 460,00 Eur započítanej na istinu úveru. Vo zvyšnej časti trvá na svojom návrhu (čl. 215-216).

V podaní doručenom súdu dňa 15.07.2021 právny zástupca žalobcu uviedol, že sa k namietaným tvrdeniam žalovaných náležite vyjadril a v prílohe tohto podania dopĺňa už len listiny, o ktoré opiera svoje tvrdenia. Žalobca nie len že uviedol všetky obligatórne náležitosti v zmluve, konal s odbornou starostlivosťou nasledovne:

- Žiadateľ si deklaroval príjem zo zahraničia, príjem bol telefonicky overený na základe potvrdenia o príjme a banka žiadateľovi akceptovala príjem vo výške 961,00 Eur
- Deklarovaný pomer a príjem spolužadateľky banka overila z externého nezávislého zdroja a akceptovala príjem vo výške 380,00 Eur
- V rámci posudzovania mala banka k dispozícii kompletné informácie o úverových záväzkoch klientov (výdavky) zo spoločného úverového registra informácií
- Podľa dát z N. C. nemali žiadateľ ani spolužadateľka v čase posudzovania žiadosti evidované žiadne spisy
- Žiadateľ si uvádzal rodinný stav slobodný a žiadne vyživované deti, spolužadateľka rodinný stav rozvedená a žiadne vyživované deti
- Finančná analýza, platná v tom čase, bola vyhovujúca pre poskytnutie úveru vo výške 30.000,00 Eur na 8 rokov s mesačnou splátkou 417,18 Eur.

V prílohe tohto podania posielal žalobca aj skeny doručienky a obálky k výzve na zaplatenie a výzvy spolu s obálkami. Týmto dokazuje svoje tvrdenia, že žalovaným zasielal vyššie uvedené listiny, tí si však zásielku neprevzali v odbernej lehote, resp. jeden zo žalovaných zásielku prevzal. Čo sa týka upozornení, tieto zasielal žalobca doporučene ale bez doručienky. Žiadosťou o info služby priamo na Slovenskú poštu je možné dopytovať výsledok doručenia, vybavenie žiadosti je v lehote 30 dní, z tohto dôvodu postúpi žalobca doklad o výsledku doručovania upozornenia až po jeho prijatí od Slovenskej pošty (čl. 222-236).

Ďalej právny zástupca žalobcu vo svojom podaní zo dňa 29.07.2021 uviedol, že žalovaná 2/ stále namieťa nedoručenie upozornenia a nesprávnosť priemernej RPMN. V prílohe tohto podania posielal vyjadrenie Slovenskej pošty, ktorou oznamuje doručenie upozornení na poštu ku dňu 22.11.2018. Žalobca týmto vyvracia tvrdenie žalovaných, že by im upozornenie nebolo doručené do dispozičnej

sféry. K priemernej výške RPMN, žalobca uvádza, že na stránke ministerstva financií boli v čase poskytnutia úveru a v čase podania žiadosti o úver zo strany žalovaných zverejnené súhrnné informácie o novoposkytnutých úveroch len za 2. kvartál roku 2017. Zákon jasne hovorí, že hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok. Na portáli fininfo.sk ministerstvo financií uviedlo: "V prípade súhrnných informácií o údajoch o novo poskytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za konkrétny štvrťrok (1. štvrťrok 2017) v tom čase platilo, že uvedené informácie boli zverejnené na webovom sídle MF SR striktne v posledný pracovný deň kalendárneho mesiaca nasledujúceho po uplynutí príslušného kalendárneho štvrťroka, tak ako to vyplývalo zo znenia v tom čase platnej príslušnej vyhlášky, tzn. údaje za 1. štvrťrok 2017 boli zverejnené v posledný pracovný deň mesiaca apríl 2017. Čo sa týka údajov zverejnených v mesiaci apríl 2017 za 1. štvrťrok 2017 platí, že sú platné pre zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorené od 16. mája 2017 do 15.08.2017 (http://www.fininfo.sk/sk/komentare/_e2574aa6-b391-4c92-ac52-aa0e014a4234/d). Je zrejmé, že k 18.10.2017 neboli údaje za tretí kvartál roku 2017 sprístupnené, nakoľko trend zverejnenia posledný pracovný deň mesiaca nasledujúceho po mesiaci v ktorom kvartál končí, pokračuje do dnešného dňa. Pretože oproti minulým rokom ministerstvo financií uvádza už aj dátum zverejnenie súhrnných informácií od 2. kvartálu roku 2020. Pre porovnanie teda informácie za 2. kvartál roku 2020 boli zverejnené 30.7.2020, informácie za 3. kvartál roku 2020 boli zverejnené až 28.10.2020, informácie za 4. kvartál roku 2020 boli zverejnené 28.1.2020. Veriteľ teda správne uviedol informácie o priemernej RPMN bankami a pobočkami zahraničných bánk za 2. štvrťrok roku 2017 do zmluvy zo dňa 18.10.2017, nakoľko objektívne nemal a nemohol mať vedomosť o priemernej RPMN za 3. štvrťrok 2017. Záverom tak žalobca poukazuje aj na článok 5. Civilného sporového poriadku, ktorý vyjadruje zákaz zneužitia práva a v tomto prípade má žalobca za to, že vyjadrenia žalovaných vykazujú až zneužívanie práva vyplývajúceho z ich postavenia spotrebiteľa v konaní (čl. 241-247).

14. Právna zástupkyňa žalovanej 2/ vo svojom vyjadrení zo dňa 15.08.2021 uviedla, že žalovaná 2/ aj po doručení vyjadrení žalobcu k jej vyjadreniu uvádza, že na doterajších vyjadreniach zotrúva. Spornou otázkou medzi účastníkmi zotrúva naďalej skutočnosť, namietaná žalovanou 2/, že Zmluva o spotrebiteľskom úvere lepšia splátka zo dňa 18.10.2017 udáva nesprávne uvedenú priemernú RPMN na trhu. Žalobca vo vyjadrení udáva, že preto je správny jeho názor, že použili informácie za 2Q. Ani tieto však nepreukázal a nepredložil. Z ich zverejnených súhrnných údajov za 2Q vyplýva, že RPMN pre daný typ úver bola 8,96%. Žalobcom udávaná údajná výška RPMN z jeho strany nebola nijako preukázaná. V zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch § 9 NÁLEŽITOSTI ZMLUVY O SPOTREBITEĽSKOM ÚVERE: Ods. 15 Platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 20 kalendárnych dní po kalendárnom mesiaci zverejnenia priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok. Nie je preto zrejmé o aké ustanovenie akého pr. predpisu sa opiera žalobca, ak udáva oprávnenie použiť údaje za 2Q 2017. Znova odkázali, že už v predchádzajúcom vyjadrení žalovaná 2/ uvádzala, že keďže zmluva bola uzavretá dňa 18.10.2017, t.j. do 20 dní po kalendárnom mesiaci zverejnenia priemernej hodnoty RPM za príslušný kalendárny štvrťrok (v danom prípade 3 Q 2017) je priemerná hodnota RPMN na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok. Zotrúvajú tak na už opakovane prezentovanom názore, že v tomto prípade - žalobca v zmluve o úvere zo dňa 18.10.2017 uviedol ako priemernú percentuálnu hodnotu RPMN spotrebiteľských úverov v rozhodnom období za predchádzajúci kalendárny štvrťrok v SR stanovenú MF, platnú ku dňu podpisu zmluvy 9,08%, i keď táto bola 8,40%. V zmluve uvedená RPMN je tak vyššia ako v skutočnosti je, tzn. je nesprávne uvedená a je v neprospech spotrebiteľa. Ako nesprávne uvedená má tak v konečnom dôsledku za následok, že sa na to prihlíada ako keby údaj o jej výške absentoval a má za následok, že úver je bez úrokov a bez poplatkov. Spornou otázkou medzi účastníkmi je naďalej námietka nedodržania zákonného postupu pri vyhlásení predčasnej splatnosti, pri zaslaní upozornenia aspoň 15 dní pred viac ako tri mesiace omeškania na strane dlžníka. Žalovaná 2/ zotrúva na svojom opakovane udávanom stanovisku, že jej nebolo doručené upozornenie na omeškanie so splácaním úveru spolu s upozornením na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti. Ďalej žalovaná 2/ má za to, že žalobca nijako žiadne ďalšie mesačné výdaje na jej strane neskúmal a ani žalovanú 2/ na ich predloženie nevyzval, a teda podľa § 7 ods. 1 zák. o spotr. úveroch žalobca dostatočne skúmanie pomerov nevykonával, nekonal s odbornou starostlivosťou a porušil uvedené povinnosti hrubo

- v zmysle §11 ods. 2 nie je preto oprávnený vyžadovať jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Zároveň je potrebné úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. Zotrvávajú aj na názore, že údaj o dobe trvania zmluvy v zmluve obsiahnutý nie je a v dôsledku toho je nutné úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. Zotrvávajú na tom, že žalobca správnosť výpočtu RPMN vo výške uvedenej v zmluve nepreukázal, a ani to, dosadením akých údajov uvedených v zmluve by k nemu došiel. Poukázali na to, že žalobca sa na jednej strane na informatívne údaje na stránke MFSR, ktoré predložil ako na dôkaz odvoláva a na druhej strane cestou MF SR zverejnenú kalkulačku na výpočet RPMN pre spotrebiteľov spochybňuje. Žalovaná 2/ preto zotrváva na všetkých doterajších tvrdeniach, že žalobca nebol oprávnený úver zosplatiť a zároveň majú stále za to, že úver je bez poplatkov a bezúročný (čl. 252-261).

15. Právny zástupca žalovaného 1/ vo svojom vyjadrení zo dňa 12.08.2021 uviedol tie isté tvrdenia ako vo svojom predošlom vyjadrení s tým, že sa plne stotožňuje s tvrdeniami žalovanej 2/ (čl. 262-265).

16. Právny zástupca žalobcu vo svojom vyjadrení doručenom súdu dňa 20.08.2021 uviedol, že v nadväznosti na vyjadrenie žalovanej 2/ navrhuje, aby súd vykonal dôkaz dopytom na Ministerstvo financií SR a to, aby dožiadaním preveril dátum zverejnenia súhrnných informácií o novoposkytnutých úveroch veriteľmi a súhrnných informácií o novoposkytnutých úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 1., najmä 2., 3. a 4. kvartál v roku 2017. Žalovaná 2/ na vyvrátenie a preukázanie nesprávnosti priemernej RPMN napokon cituje ustanovenia zákona 129/2010 Z.z. a to, ods. 15 § 9. Práve citáciou zákona účinného k dnešnému dňu je zjavná účelovosť podania žalovanej 2/. Citované ustanovenie žalovanej 2/ totiž nemožno aplikovať v tomto spore, nakoľko zmluva bola podpísaná a úver bol poskytnutý dňa 18.10.2017. Za týchto okolností žalovaná 2/ požaduje súlad zmluvy s právom budúcim v tom čase neexistujúcim. Priama retroaktivita však v podmienkach Slovenskej republiky je neprípustná. Naopak s prihladnutím na zákon č. 129/2010 Z.z. účinného v čase uzatvorenia zmluvného vzťahu zákon neobsahoval ani len ods. 15. Zákon účinný v období od 01.06.2017 do 31.12.2017 upravuje náležitosti zmluvy a teda aj priemernú RPMN v ods. 2. písm. z) nasledovne: „priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok, je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok“. Žalobca má za to, že vykonaním navrhovaného dôkazu bude v konaní preukázaná pravdivosť tvrdenia žalobcu a teda aj správnosť uvedenej priemernej RPMN. Napokon účelové rozporovanie skutočnosti zo strany žalovanej 2/ sa v konaní už preukázalo, keď žalovaná 2/ namietala nedoručenie upozornenia, pričom v konaní žalobca dokázal nepravdivosť priamo predložením potvrdenia zo Slovenskej pošty (čl. 271- 274).

Právny zástupca žalobcu vo vyjadrení doručenom súdu dňa 08.09.2021 uviedol, že nesúhlasí s tvrdením neunesenia dôkazného bremena platného zosplatenia, nakoľko žalobca jednoznačne preukázal skutočnosť, že listiny boli doručené oprávnenému prijímateľovi a teda sa listina dostala do dispozičnej sféry žalovaného a bezpochyby mal možnosť sa s listinou oboznámiť. Dokonca listinu, ktorou žalobca oznámil zosplatenie úveru žalovaný 1/ vlastnoručne prevzal a podpísal doručenkou (čl. 284-287).

17. Vo svojom podaní doručenom súdu dňa 05.10.2021 právny zástupca žalobcu uviedol, že dňa 23.09.2021 prijali vyjadrenie ministerstva financií z 20.09.2021, ktorý svojim stanoviskom potvrdil, že súhrnné informácie o novoposkytnutých úveroch za 3. kvartál boli zverejnené 31.10.2017, t.j. po uzatvorení zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX. Žalobca má za to, že preukázal správnosť priemernej RPMN v zmluve, teda uniesol dôkazné bremeno. Žalobca navrhol dôkaz dopytom na ministerstvo a týmto sa preukázali tvrdenia žalobcu o správnosti priemernej RPMN za pravdivé. Žalobca zároveň oznámil konajúcemu súdu, že od podania žalobného návrhu a posledného čiastočného späťvzatia návrhu zo dňa 24.03.2021 žalovaní vykonali nasledovné platby za účelom čiastočného plnenia dlhu: 20,00 Eur zo dňa 19.04.2021, 20,00 Eur zo dňa 18.05.2021, 20,00 Eur zo dňa 22.06.2021, 200,00 Eur zo dňa 22.06.2021, 200,00 Eur zo dňa 23.06.2021, 20,00 Eur zo dňa 20.07.2021, 20,00 Eur zo dňa 18.08.2021, 20,00 Eur zo dňa 17.9.2021, 200,00 Eur zo dňa 24.9.2021. Žalobca preto zobral žalobu čiastočne späť v časti úhrad vo výške 720,00 Eur započítaných na istinu úveru a žiadal, aby súd konanie v tejto časti zastavil (čl. 297-301).

Podaním doručeným súdu dňa 07.10.2021 právny zástupca žalobcu upravil, resp. zhrnul platby žalovaných po podaní žaloby a zobral žalobu späť čo do výšky 1.020,00 Eur započítanej na istinu úveru (čl. 305-310). Na uvedené podanie následne vyjadrením zo dňa 07.10.2021 na žiadal neprihliadať (čl. 313-314).

Vo svojom podaní zo dňa 11.11.2021 právny zástupca žalobcu uviedol, že žalovaní po poslednom čiastočnom späťvzatí zo dňa 07.10.2021 vykonali čiastkovú úhradu dlžnej sumy vo výške 20,00 Eur zo dňa 22.10.2021 a žalobca teda berie žalobu späť čo do výšky 20,00 Eur započítanej na istinu úveru. Vo zvyšnej časti trvá na svojom návrhu (čl. 355-360).

V podaní doručenom súdu dňa 12.01.2022 právny zástupca žalobca uviedol, že eviduje ďalšie prijatie úhrad od žalovaných: vo výške 200,00 Eur zo dňa 09.11.2021 a vo výške 20,00 Eur zo dňa 25.11.2021. Iné platby od žalovaných žalobca neeviduje. Žalobca teda berie žalobu späť čo do výšky 220,00 Eur započítanej na istinu úveru. Vo zvyšnej časti zotrval na svojom návrhu (čl. 369-373).

18. Vzhľadom na to, že žalobca zobral žalobu čiastočne späť z dôvodu, že došlo k postupným čiastočným úhradám zo strany žalovaných celkovo vo výške 1.260,00 Eur, a toto späťvzatie bolo uskutočnené ešte pred prvým riadnym pojednávaním, ktoré sa uskutočnilo dňa 27.01.2022, súd žalovaných o súhlas s čiastočným späťvzatím žaloby nežiadal a konanie v tejto časti v zmysle vyššie uvedených zákonných ustanovení zastavil v rozsudku č.k. 13Csp/19/2021-463 zo dňa 23.02.2022 v I. výroku.

19. Žalovaná 2/ vo vyjadrení zo dňa 26.01.2022 uvádza, že od počiatku popierala a stále popiera doručenie Upozornenia na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru - Výzvy zo dňa 19.11.2018. Žalobca svoje tvrdenie o doručení listiny do dispozičnej sféry žalovanej 2/ preukazoval mailovou komunikáciou so zákazníckeho centra Slovenskej pošty - formou mailu, ktorou slovenská pošta nám neznámej osobe B. C. z XXX K. (t.j. nie žalobcu) oznámila, že zásielky P. a P. dňa 22.11.2018 boli doručené adresátovi, prípadne oprávnenému prijímateľovi poštovým doručovateľom pošty Humenné 1 (nie je teda ani jednoznačne zrejmé komu). Keďže žalovaná 2/ naďalej túto skutočnosť popiera, bolo aj cestou právnej zástupkyne žalovanej 2/ kontaktované zákaznícke centrum Slovenskej pošty, kde jej bolo v telefonickom rozhovore potvrdené, že údaje o takejto zásielke nevidia, t.j. v systéme skutočne pracovník nevidí uloženie zásielky pre žalovanú 2/, dňa 21.11.2018 tak ako bolo potvrdené žalobcovi a toto v systéme neevidujú. Zároveň však odporučili podanie cestou elektronického podania na internetovej stránke Slovenskej pošty (cez ktorý komunikovala aj p.C. B.), s tým, že následne bude klientka - žalovaná 2/, prípade pr. zástupca, kvalifikovane informovaný. Na základe uvedeného právna zástupkyňa zaslala obdobný dopyt na zákaznícke centrum ako p. C., so žiadosťou o oznámenie, či skutočne bola zásielka P. doručená, prípadne kto ju prevzal - keďže toto ani z mailovej odpovede p. C. nevyplývalo a iba obsahovalo alternatívne tvrdenie, že zásielky, bez označenia ktorá konkrétne, boli buď doručené adresátovi, prípadne oprávnenému prijímateľovi. Na rozdiel od okamžitej elektronickej odpovede p. C. z XXX K., bolo právnej zástupkyne žalovanej 2/ oznámené, že žiadosť musí byť podaná formou oficiálnej reklamácie cestou elektronického podania vo formulároch zverejnených na internetovej stránke Pošty, (znova poukázali na rozdielny prístup k žalobcovi, resp. p. C. a k žalovanej 2/ zo strany Slovenskej pošty. Žalovaná 2/ tak zaslala dopyt Slovenskej pošte požadovanou cestou na predpísanom formulári a formou doporučenej zásielky Slovenskej pošte. Táto reklamáciu na nedodanie zásielky, na ktorú mala pošta odpovedať oznámením kde, kedy a komu bola zásielka vydaná, bola doručená Slovenskej pošte dňa 20.10.2021. Na zaslanú reklamáciu však Slovenská pošta nijako nereagovala a nevybavila ju. Následne bola v dôsledku Covid-19 právna zástupkyňa žalovanej 2/ uznaná po jeho diagnostikovaní 31.10.2021 za práceneschopnú od 02.11.2021 do 31.12.2021. Ku dnešnému dňu však neboli o vybavení písomnej reklamácie informovaní a ani telefonicky ju nikto zo slovenskej pošty nekontaktoval, napriek príslubu a zaznamenaniu telefonického kontaktu, rovnako ani žalovanú 2/. Žalovaná 2/ tak má stále za to, že doručenie zásielky údajne obsahujúcej Výzvu a Upozornenie na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti sa do jej dispozičnej sféry nebolo preukázané. Keďže žalovaná 2/ už nemá žiadnu možnosť zabezpečiť preukázanie tejto skutočnosti, t.j. že jej zásielka doručená nebola, keďže ani žalobca, ani Slovenská pošta na jej dopyt na preukázanie nimi tvrdenej skutočnosti - doručenie žalovanej 2/ nepreukázali, navrhuje žalovaná 2/ aby tento dôkaz - preukázanie doručenia zásielky zo strany Slovenskej pošty vyžiadal súd. Pre prípad, že takýto dôkaz nebude v konaní predložený, resp. zabezpečený, zotrávajú na tom, že výzva - Upozornenie na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti žalovanej 2/ doručená nebola, ani len do jej dispozičnej sféry, čo má za následok zosplatenie úveru v rozpore so zákonom. Pokiaľ ide o kópiu zásielky pre žalovanú 2/ z vyhlásení mimoriadnej splatnosti predloženú žalobcom, žalovaná 2/ udáva, že ani táto jej doručená nebola. Aj z

toho podacieho čísla zásielky F.- (ktoré však nie je nalepené ako predpokladá samotná predtlač obálky, ale vyhotovené ako existujúca predtlač), vyplýva, že systém Slovenskej pošty takúto zásielku neviduje a z kópie obálky nevyplýva ani len potvrdenie prevzatia dodacou poštou Humenné, ktorá mala byť poštou dodacou - dennou pečiatkou dodacej pošty. To všetko na rozdiel od zásielky zasielanej žalovanému 1/ (kópiu ktorého tiež predložili), z ktorého vyplýva jednak potvrdenie doručenia zásielky dodacej pošty Humenné a jednak doručenie žalovanému 1/. Žalovaná 2/ má preto o doručovaní pošty vážne pochybnosti a odmieta ako dôkaz o doručení zásielky Upozornenie na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti pre ňu, akceptovať IBA mailovú komunikáciu zamestnanca Pošty SR a p. C. - nie za žalovaného O. K. ale K. XXX, osobitne s poukazom na porušenia jej práv v reklamačnom konaní pošty, ktorá jej reklamáciu nevybavila. (čl. 378-390). Ďalej vo svojom vyjadrení zo dňa 26.01.2021 právna zástupkyňa žalovanej 2/ uviedla, že za obdobie 07-09/2021 sa dohodli na splácaní úveru v sume 20,- Eur, čo jej potvrdili aj sms-správou, teda nebola povinná splácať splátkou 417,18 Eur. Žalovaná 2/ trvá na doterajších jej tvrdeniach a zároveň poukázala na rozhodovaciu činnosť súdov a to rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2CoCsp/20/2020, 22o/136/2019 (čl. 410-415).

20. Právny zástupca žalobcu vo svojom vyjadrení zo dňa 01.02.2022 uviedol k vyjadreniam žalovanej 2/ nasledovné: Dopyt do Slovenskej pošty vykonal žalobca ako aj žalovaný. Vzhľadom na časté a kvantitatívne početné reklamácie či dopyty žalobcu, má žalobca zaužívaný spôsob komunikácie s doručovateľom. To je azda jediný rozdiel v prístupe vybavenia reklamácie zo strany doručovateľa - Slovenskej pošty, a.s. medzi žalobcom a žalovanou 2/. Je nutné vyzdvihnúť aj ten fakt, že nie je tak potrebné riešiť spornosť, či si žalovaná 2/ zásielku prevzala, ale mala možnosť si zásielku prevziať. Dôkazy je nutné posudzovať a skúmať v kontexte ostatných skutočností. Žalovaný 1/ si obe zásielky - upozornenie ako aj zosplatňujúcu výzvu prevzal, nerozporoval tieto skutočnosti a z pohľadu doručenia týchto listín žalovanému 1/ nejde o spornú skutočnosť. Listiny adresované žalovanému 1/ rade boli vyhotovené a zasielané v totožný deň ako listiny adresované žalovanej 2/. Žalobca ich preukázateľne postúpil doručovateľovi na doručenie a bezosporu boli doručené k vyzdvihnutiu. Žalovaná 2/ si zosplatňujúcu výzvu neprevzala na rozdiel od žalovaného 1/ rade. Spôsob spochybňovania dôkazov zo strany žalovanej 2/ považuje žalobca za účelové a formalistické a jednoznačne nie v súlade s čl. 5, 17 Civilného sporového poriadku. Žalovaní v konaní minimálne raz porušili zákaz zneužitia práva podľa čl. 5 Civilného sporového poriadku, kedy požiadali o odročenie pojednávania za účelom urovnania sporu, ktorý napokon nijakým spôsobom nezrealizovali a naznačenú iniciatívu nenaplnili. Účelovo namietali nesprávnosť priemernej RPMN, ktoré napokon vyústilo do návrhu vykonania dôkazu a žalovaná 2/ opäť produkuje prietahy v konaní navrhovaným dokazovaním len preto, pretože sa nestotožňuje s výsledkom vybavenia reklamácie a jej formou. K opakovane namietanej skutočnosti o skúmaní bonity žalobca popiera, že by neskúmal a nevyhodnocoval údaje získané dopytom do registrov o príjmoch a záväzkoch žalovaných v kontexte, doby, výšky, účelu úveru s prihliadnutím na produktívny vek, zamestnanie, príjem a záväzky žiadateľov. Nemožno však očakávať, aby veritelia svojvoľne skúmali skutočnosti, ktoré im zákon nedovoľuje. Tiež nemožno očakávať, aby veritelia skúmali bežné výdavky žiadateľov - spotrebiteľov, ktoré sú pri každom spotrebiteľovi vzhľadom na rozdielnu životnú úroveň, požiadavky a preferencie rozdielne. Opatrenie Národnej banky Slovenska č. 10/2017 nadobudlo účinnosť 01.01.2018, kde došlo k bližšej špecifikácii postupu ohľadom skúmania platobnej disciplíny, avšak v čase čerpania úveru táto smernica nebola účinná a veritelia toho času aktívne pracovali na tom, aby ich interné postupy k účinnosti opatrenia NBS boli v súlade s týmto opatrením. Žalovaní v priebehu súdneho konania a obzvlášť žalovaná 2/ veľmi živo namietajú skutočnosti, ktoré jej do súdneho konania z doteraz neznámych dôvodov neprekážali. V čase podania žiadosti a čerpania úveru žalovaní nejavili záujem o to či ich platobná schopnosť bola alebo nebola overená, nezaujímali sa prečo údaje v zmluve, akou je napríklad priemerná RPMN sú z obdobia, ktoré sa javí ako neaktuálne. Žalovaným dokonca neprekážal ani spôsob a fikcia doručenia v zmysle Všeobecných obchodných podmienok a Obchodných podmienok. Žalobca má za to, že v konaní dostatočne preukázal platnosť zmluvy, čerpanie úveru, splnenie povinnosti v zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., zaslanie listín - upozornenia pred zosplatnením a zosplatňujúcu výzvu na adresu žalovaných ako aj reálnu možnosť žalovaných prevziať si tieto listiny a oboznámiť sa s nimi, správnosť priemernej RPMN v zmluve s ohľadom na termíny zverejnenia štatistických údajov Ministerstvom financií. Akékoľvek ďalšie namietanie a opakovanie namietaných skutočností, spochybňovanie preukázaných skutočností a navrhovanie vykonania dôkazov, ktoré boli v konaní predložené považuje žalobca za neprípustné porušovanie základných právnych princípov a zásad civilného sporového konania (čl. 434-438).

21. Právna zástupkyňa žalovanej 2/ súdu dňa 13.02.2022 predložila listinné dôkazy na preukázanie majetkových pomerov na strane žalovanej 2/ na prípadné rozhodovanie súdu o rozsahu náhrady trov konania, resp. povolení a plnenia eventuálne priznaného nároku žalobcovi v splátkach. Predložila potvrdenia o mzde /odmene za zárobkovú činnosť u zamestnávateľa G. R. A..P..U.: 12/2021 - čistá mzda 345,28 Eur, 11/2021 - 271,17 Eur, 10/2021 - 269,30 Eur, 09/2021 - 271,84 eur, 08/2021 - 270,20 Eur, 07/2021 - 270,43 Eur. Žalovaná 2/ žije sama v rodinnom dome K. XXX, kde uhrádza náklady spojené s bývaním ako vyplýva z dokladu SIPO 154,- Eur. Žalovaná má okrem nákladov na stravu ešte náklady na mobilný telefón cca 10,00 Eur mesačne, náklady na dopravu SAD kredit dobíjanie 20,00 Eur. Žalovaná má okrem záväzku, ktorý je predmetom konania aj záväzok voči O. A. A. Q..A.. zo zmluvy zo dňa 12.0.2017, kde napriek úhradám podľa možností žalovanej naposledy vo výške 308,00 Eur dňa 13.08.2021, je záväzok stále vo výške 45.780,28 Eur. Pre nezvládanie splácania jej už bolo zaslané Upozornenie na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, pokiaľ nebude uhradených 1.814,17 Eur. Uvedené skutočnosti súdu doložila aj listinnými dôkazmi nachádzajúcich sa na čl. 442 - 449. V zmysle uvedeného preto navrhla, aby rozhodol v plnom rozsahu v zmysle ich vyjadrení vo veci, ale pre prípad rozhodovania súdu, kde by žalovaný zaviazal na peňažné plnenie, navrhla, aby jej umožnil toto plniť v primeraných splátkach a pre prípad rozhodovania o náhrade rade trov konania, aby súd rozhodol, že sú tu na strane žalovanej 2/ dôvody hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania žalobcovi (čl. 440-450).

22. Okresný súd Humenné rozhodol rozsudkom č.k. 13Csp/19/2021-463 zo dňa 23.02.2022 tak, že v I. výroku zastavil konanie pre sumu 1.260,00 Eur. V II. výroku zaviazal žalovaných spoločne a nerozdielne na istinu 29.737,40 Eur s úrokom z omeškania. V III. výroku žalobu v prevyšujúcej časti zamietol. V IV. výroku priznal žalobcovi právo na náhradu trov konania od žalovaného v 1/ rade v rozsahu 55,04% a nepriznal právo na náhradu trov konania od žalovanej v 2/ rade. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca, žalovaný v 1/ rade aj žalovaná v 2/ rade.

23. Právny zástupca žalobcu podal dňa 11.03.2022 odvolanie (čl. 507), ktoré odôvodnil ustanovením § 365 ods. 1 písm. f) CSP, t.j. že súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a ustanovením § 365 ods. 1 písm. h) CSP, t.j. že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázal na to, že má nárok na zmluvné úroky z omeškania, nakoľko povinnosť dlžníka vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť úroky odstúpením od zmluvy nezaniká. Odstúpením sa menia len podmienky, za ktorých je dlžník povinný uvedenú povinnosť splniť; dlžník ďalej nie je povinný splniť dlh v lehotách a za podmienok stanovených v zmluve, ale na požiadanie veriteľa v plnom rozsahu celú dlžnú čiastku s úrokmi. Predčasné vyhlásenie splatnosti úveru sa týka len zmeny v lehote splatnosti úveru a straty výhody splátok, avšak nie ostatných dojednaných podmienok. Vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru veriteľom je prejavom vôle veriteľa smerujúcim k zániku povinnosti dlžníka platiť svoj dlh v splátkach a k vzniku novej povinnosti - zaplatiť celý dlh jednorazovo v stanovenom termíne. Výklad zákona tým spôsobom, k akému dospel súd prvej inštancie, teda, že vyhlásením predčasnej splatnosti zaniká záväzok v širšom rozsahu, teda aj čo do zmluvného úroku sa neopiera o vyjadrenú vôľu veriteľa, ustanovenia zákona o zmene záväzku a ustanovenia zákona o zmluvách a úvere. Z predmetnej zmluvy o úvere jednoznačne vyplýva záväzok dlžníkov zaplatiť peňažné prostriedky a zaplatiť úroky. Z ustanovenia § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka, ktorým sa zmluva o úvere riadi, platí, že veriteľ má nárok na úroky z úveru až do času riadnej úhrady poskytnutého úveru. Zosplatnenie úveru je právom veriteľa jednostranne zmeniť termín splatnosti úveru z dôvodu, že dlžník poruší svoju povinnosť. Zosplatnenie úveru je tak následkom porušenia povinnosti dlžníka riadne a včas uhradiť splatnú časť úveru. Súd nevzal do úvahy skutočnosť, že vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru sa týka len istiny úveru. Zmluvný úrok nebol kapitalizovaný do celkovej dlžnej sumy. Zmluvný úrok je odplatom za poskytnutie finančných prostriedkov a tvorí ekonomickú podstatu poskytovania finančných prostriedkov ako podnikateľskej činnosti veriteľa. Pokiaľ pred časom vyhlásenia predčasného zosplatnenia úveru v prípade omeškania dlžníka s úhradou je možné od neho požadovať zmluvný úrok, ako aj úrok z omeškania, vzniká otázka, z akého dôvodu sa súdu javí vzťah medzi dvoma úrokmi, t.j. zmluvným a zákonným úrokom z omeškania, iný. Najvyšší súd SR judikoval (8Cdo/135/2020 a ďalšie), že v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí. Na základe toho navrhol, aby odvolací súd rozsudok zrušil vo výroku, ktorým bola žaloba v prevyšujúcej časti zamietnutá a vo výrokoch o trovách konania a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie alebo rozsudok zmenil a žalobe v celom rozsahu vyhovel.

24. Právna zástupkyňa žalovanej 2/ podal dňa 29.03.2022 odvolanie (čl. 517), ktoré odôvodnil pokiaľ ide o priznanie úrokov a poplatkov žalobcoví. Odvolanie odôvodnila ustanovením § 365 ods. 1 písm. d) CSP, t.j. že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ustanovením § 365 ods. 1 písm. e) CSP, t.j. že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, ustanovením § 365 ods. 1 písm. f) CSP, t.j. že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a ustanovením § 365 ods. 1 písm. h) CSP, t.j. že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázala na to, že súd sa nezaoberal námietkami, podľa ktorých samotná výška RPMN v zmluve je uvedená nesprávne. Totiž v zmluve je uvedená výška RPMN 7,80 % a z informatívnej kalkulačky na výpočet RPMN po dosadení údajov uvedených v zmluve na účely výpočtu RPMN je zistená výška 7,54 %. Je zverejnená na stránke NBS v kalkulačke na výpočet RPMN, avšak iba na zmluvy uzavreté od roku 2022, a preto nie je možné dosadiť údaje z predmetnej zmluvy na účely výpočtu RPMN. Avšak zo zverejneného vzorca vyplýva, že ako predpoklady na výpočet vyžaduje zadanie údajov zhodných ako doterajšia informatívna kalkulačka MF SR, preto je vysoký predpoklad, že výška RPMN ako bola zistená zo vzorca RPMN poskytnutého MF SR a vzorca NBS by bola rovnaká, a teda zistená RPMN uvedená v zmluve je vyššia, ako zistená výpočtom zo vzorcov.

Súd neposúdil podstatnú zmluvnú náležitosť, a to je doba trvania zmluvy, ktorú žalovaná namietala, avšak súd túto nevyhodnotil. Doba trvania zmluvy bola v čase uzatvárania zmluvy podstatnou náležitosťou, absencia ktorej spôsobuje bezúčnosť a bezpoplatnosť úveru. Nemožno súhlasiť s právnym posúdením otázky a vyhodnotením skutkových zistení týkajúcich sa doručovania písomností. Z predloženej listiny žalobcu - podacieho hárku síce vyplýva, že listina bola podaná na prepravu pre žalovanú 2/ 20.11.2018 pod č. zásielky P., avšak žalobca, ani Slovenská pošta nepredložili dôkaz o doručení do dispozičnej sféry žalovanej 2/, či termíne doručenia tejto listiny žalovanej 2/ tak, aby bolo možné preskúmať splnenie zákonných predpokladov na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dňa 17.12.2018. Súd nevyhodnotil nevybavenie reklamácie, teda, že žalovaná 2/ nemala inú možnosť ako dôkaz o doručení zásielky, ktorú popiera, zabezpečiť, teda reklamáciou - osobitne s poukazom na to, že právnej zástupkyňi bolo v telefonickom rozhovore so zákazníckou linkou pošty potvrdené, že údaje o takejto zásielke nevidia, teda v systéme skutočne pracovník nevidí uloženie zásielky pre žalovanú 2/ 21.11.2018. Aj tento rozhovor si mohol súd vyžiadať. Súd prvej inštancie neskúmal náležite bonitu žalovanej 2/, ktorá preukázala, že v čase uzatvorenia zmluvy so žalobcom mala záväzok voči O. A. A., Q..A.. zo zmluvy z 12.6.2017. Tento záväzok trvá aj v súčasnosti vo výške 45.780,28 eur s mesačnou splátkou 285,50 eur. Žalobca nijako neskúmal ďalšie náklady žalovanej 2/ na živobytie, najmä pokiaľ ide o bývanie, stravu a pri poskytnutí úveru zneužil jej neskúsenosť a ľahkovážnosť. Pomery žalovaných nie je možné skúmať spoločne, avšak bolo potrebné ich preskúmať individuálnym prístupom. K podaniu doložila aj dokumenty na oslobodenie od platenia súdnych poplatkov so zmluvou o spotrebiteľskom úvere v O. A. A., a.s.

25. Právny zástupca žalovaného 1/ podal dňa 29.03.2022 odvolanie (čl. 527), ktoré odôvodnil ustanovením § 365 ods. 1 písm. f) CSP, t.j. že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a ustanovením § 365 ods. 1 písm. h) CSP, t.j. že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázal na to, že nemožno súhlasiť s vyhodnotením toho, že iba na základe oznámenia pošty o tom, že doručila zásielku bez toho, aby bola táto skutočnosť nejako preukázaná, mal za to, že upozornenie na možnosť mimoriadnej splatnosti žalovanej 2/ a s tým súvisiace splnenie zákonných podmienok na možnosť zosplatnenia úveru žalobcom. Z vykonaných dôkazov nevyplývalo jednoznačným preukázaním doručenie alebo odmietnutie doručenia listiny, akou je upozornenie na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti. Žalobcovi nič nebránilo vo vykonaní opakovaného doručenia zásielky, pokiaľ nedisponoval doručenkou, ani vrátenou zásielkou a nemohol si byť istý v otázke splnenia povinnosti upozorniť dlžníka na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti. Doložil aj interaktívnu kalkulačku na výpočet RPMN (čl. 522).

26. Právny zástupca žalobcu sa vyjadril dňa 09.05.2022 (čl. 561) tak, že reagoval na rozporovanú skutočnosť žalovaným 1/ v konaní tak, že vyvrátil tvrdenie žalovaného a preukázal doručenie zásielok prostredníctvom reklamácie u doručovateľa a predložením stanoviska doručovateľa. Žalobca nielenže úspešne vyvrátil tvrdenia žalovaného ale aj uniesol dôkazné bremeno a otázka doručovania listín v konaní už nebola sporná. Žalobca považoval postup súdu za správny a zákonný a opakovaný výkon dokazovania ohľadom doručenia by bol v rozpore so zásadou hospodárnosti či kontradiktórnosti konania. Žalobca poukázal aj na to, že v konaní proti žalovaným to nebolo po prvý raz, čo žalovaný rozporovali alebo popierali skutočnosť účelovo, pričom žalobca vyvrátil tieto účelové tvrdenia žalovaných

a preukázal správnosť svojich tvrdení. K otázke doručovania doporučených listov sa vyjadroval aj K.. V prejednávacom prípade (pozn. K. N. T. G. B. H. XXXX,XXX,XXX,XXX) bolo sporné kedy sa považuje doporučený list za doručený. Súdny dvor sa rozhodoval medzi dvomi momentmi, či je to už v momente kedy doručovateľ, z dôvodu, že nezastihol adresáta v prvý deň doručovania v mieste doručenia zanechal oznamovací lístok alebo až vtedy keď si adresát vyzdvihne zásielku na pošte. Čo sa týka dôjdenia sa nakoniec možno prikloniť k názoru a záveru, že dôjdenie nastane, keď možno za normálnych okolností očakávať vyzdvihnutie zásielky na pošte, čo je najbližší pracovný deň (pozn. L. C.. T.: L. C.. H. M.. Q. E. V. K. P., X Q., M.: R.. I.. K., XXXX §. XX M. Č.. XX). Rovnako apelujeme na Uznesenie Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 11Co/216/2018 zo dňa 09.10.2018. Upozornil na právny názor formulovaný v uznesení NS SR sp. zn. 5 Cdo 129/2010 zo dňa 28.1.2011, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a súdov Slovenskej republiky, pod č. R 27/2011, podľa ktorého kategorickú požiadavku o faktickom doručení právneho úkonu (t.j. jej prevzatie adresátom) nemožno považovať za správnu. Zároveň sa vyjadril k odvolaniu žalovanej 2/ k nesprávnej výške RPMN uviedol, že výpočet RPMN je zložitý matematický postup, ktorý si vyžaduje náležite vzdelanie. Žalobca zároveň poukazuje na detail z tlačovej správy NBS z 17.2.2022, z ktorého vyplýva jasný záver a to, že síce je daný jednotný vzorec pre výpočet RPMN, samotne dosádzanie premennej a voľba postupu spôsobí rozdielne výsledky pri výpočte rozdielnymi subjektami. NBS bude navyše môcť na základe nového opatrenia na svojom webe zverejniť kalkulačku RPMN, pomocou ktorej si bude môcť každý skontrolovať, či má správne vypočítané RPMN. Či už klient, ktorý si úver zobral, alebo sudca, ktorý o veci rozhoduje. Čo sa týka absencie doby trvania, žalobca popiera, že by doba trvania v zmluve nebola uvedená. V bode 2.2 zmluvy na prvej strane je výslovne uvedený termín konečnej splatnosti úveru vyjadrený dátumom „25.10.2025“- Na druhej strane zmluvy v obsahu bodu 2.2, tesne nad bodom 2.3 je výslovne uvedené: „Doba trvania ZoÚ: ZoÚ je uzatvorená na dobu určitú, do splatenia všetkých záväzkov Dlžníka/Spoludlžníka voči Banke vyplývajúcich zo ZoÚ. V prípade splácania Úveru v zmysle ZoÚ zanikne ToÚ v deň uvedený ako Termín konečnej splatnosti úveru.“ Čo sa týka doručovania, žalobca sa už k tejto námietke vyjadroval vo vzťahu k odvolaniu žalovaného v 1. rade a z uvedeného dôvodu žalobca odkazuje na toto vyjadrenie, kde žalobca poukázal na to, že otázka doručenia upozornenia bola v konaní vyriešená. Doručenie bolo preukázané práve stanoviskom doručovateľa, ktorým je Slovenská pošta a.s. a opätovné vykonanie dôkazu by ohľadom na nespornosť tejto otázky bolo zbytočné, neúčelné a najmä nehospodárne.

27. Žalovaná 2/ sa vyjadrila prostredníctvom právnej zástupkyne dňa 15.05.2022 (čl. 577 a čl. 583) tak, že čo sa týka zmluvných úrokov po zosplatnení, žalobca svoje odvolanie odvodzuje predovšetkým judikatúrou, osobitne Českej republiky, nemajúcej priamy vplyv na rozhodnutie súdu Slovenskej republiky a nie znením zákona, vyplýva, že daná otázka je sporná a určite žalobca i samotná žalovaná v 2.rade majú vedomosť aj o rozhodnutiach opačných, ako tie, ktoré citoval žalobca. Žalovaná v 2. rade však osobitne poukazuje na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vydaného po vydaní žalobcom citovaných rozhodnutí Slovenskej i Českej republiky - a to rozsudok Súdneho dvora EÚ z 10. júna 2021 vo veci C-192/20, O. banka A. a.s. proti HD, podľa ktorého - S výhradou overení, ktoré prináleží vykonať vnútroštátnemu súdu, sa má smernica Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách vykladať v tom zmysle, že nie je uplatniteľná na vnútroštátne ustanovenia, podľa ktorých spotrebiteľ, ktorý uzavrel s predajcom alebo dodávateľom zmluvu o úvere, nemôže byť povinný na základe ustanovení tejto zmluvy v prípade predčasného zosplatnenia úveru platiť predajcovi alebo dodávateľovi bežné úroky za obdobie od rozhodnutia o tomto zosplatnení až do skutočného splatenia požičanej sumy, pokiaľ zaplatenie úrokov z omeškania a iných zmluvných pokút splatných podľa uvedenej zmluvy umožňuje kompenzáciu skutočnej škody, ktorú predajca alebo dodávateľ utrpel. V písomnom podaní zo dňa 15.05.2022 namietala doručenie listiny upozornenie na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti a nemá vedomosť o jej doručovaní.

28. Na základe návrhu na zmenu účastníka na strane žalobcu Okresný súd Humenné rozhodol uznesením č.k. 13Csp/19/2021-640 dňa 29.07.2022 o pripustení zmeny na strane žalobcu z pôvodného žalobcu XXX.bank, a.s. na nového žalobcu N. C. A., s.r.o. po zmluve o postúpení pohľadávky voči žalovaným.

29. Žalobca sa vyjadril prostredníctvom právneho zástupcu dňa 06.07.2022 (čl. 611) opätovne k tomu, že boli doložené podacie hárky o doručení upozornenia žalovaným. Podľa názoru súdnej praxe, a v súlade s teoretickými poznatkami, prejav vôle je voči neprítomnej osobe účinný od okamihu, keď sa dostane do sféry jej dispozície. Táto situácia sa posudzuje objektívne a ak sa preukáže, že adresát mal možnosť oboznámiť sa s prejavom vôle (tak ako v súdenom prípade, kedy žalobca preukázal zaslanie

ako aj doručenie výzvy postupcu na adresu žalovaných), dochádza k pôsobeniu tohto jednostranného právneho úkonu voči adresátovi bez ohľadu na to, či sa s ním adresát skutočne oboznámil. V tejto súvislosti žalobca zdôrazňuje, že by bolo v extrémnom rozpore so zásadou spravodlivosti, ak by súd vyhýbanie sa preberaniu zásielok zo strany dlžníka pripisoval na úkor jeho veriteľa, ktorý by tak vo vzťahu k svojmu dlžníkovi bol tak povediac „bezmocný“ a nemohol by účinne vyvolať žiadne právne následky vo vzťahu k neplneniu zmluvných povinností zo strany dlžníka. Podľa uznesenia Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 13CoCsp/43/2020 z 18.05.2021: „Vo vzťahu k súdom prvej inštancie prijatému záveru o nepreukázaní doručenia upozornenia na splatenie dlžnej časti úveru odvolací súd poukazuje na to, že žalobca síce nepredložil v rámci prvoinštančného konania kópiu doručenky alebo kópiu vrátenej zásielky neprevzatej v odbernej lehote, avšak uvedené zhojil predložením výpisu z podacieho hárku, z ktorého vyplýva, že predmetné upozornenie na splatenie dlžnej časti úveru podal na poštovú prepravu, t.j. doručoval ju žalovanému. Z uvedeného možno mať za to, že predmetné upozornenie sa s najväčšou pravdepodobnosťou dostalo do dispozičnej sféry žalovaného, a teda uvedená podmienka bola splnená. Odvolací súd má za to, že v prípade preukazovania doručovania tohto upozornenia nie je potrebné postupovať prísne formalisticky, preto postačuje predloženie podacieho hárku, z ktorého vyplýva, že listina bola žalovanému zasielaná, pričom vzhľadom na dátum uvedený na samotnom upozornení a na dátum podania zásielky na poštovú prepravu možno mať za to, že žalobca podal na poštovú prepravu práve predmetné upozornenie. Z uvedeného dôvodu tak odvolací súd dospel k záveru, že skutkové zistenia a právne posúdenie súdu prvej inštancie v tomto smere tak neboli správne, preto neostávalo nič iné, ako odvolaniu žalobcu vyhovieť.“ Rovnako aj podľa rozhodnutia Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9CoCsp/9/2021 z 22.04.2021, rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17CoCsp/15/2021 z 28.10.2021 a podľa Uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28.01.2011 sp zn. 5 Cdo 129/2010.

30. Žalovaná sa vyjadrila prostredníctvom právneho zástupcu dňa 05.07.2022 (čl. 618 a 629) tak, že keďže sa v plnom rozsahu jej stanovisko k otázke preukazovania doručovania stotožňuje s odôvodnením odvolania žalovaného v 1.rade, nemá k žalovaným v 1.rade podanému odvolaniu žiadne námietky. Tvrdenia žalovaného v 1 rade o nedoručení zásielky neboli vyvrátené a doručenie nebolo preukázané, keďže ako sme uviedli aj vo vyjadrení žalovanej v 2 rade, samotné stanovisko Pošty nepreukazuje doručenie. Môže svojim stanoviskom maximálne tak potvrdiť ňou preukazované skutočnosti, týkajúce sa doručovania zásielok v rámci SR. V danom prípade však pošta nepreukázala, a teda ani žalobca, ním tvrdené skutočnosti - doručenie listiny žalovanému v 1.rade. Preto tvrdenie žalovaného v 1.rade o tom, že mu zásielka doručená nebola, nebolo a nie je vyvrátené. Žalobca sa nevyjadril, prečo sám na preukázanie správnosti výpočtu RPMN tento nepredložil a nepreukázal tak jeho správnosť v zmluve. Nie je zrejmé, ako spotrebiteľka mala vypočítať a overiť správnosť RPMN, „keďže ide o veľmi zložitý matematický postup“, keď ho nie je schopný preukázať ani sám žalobca. Tvrdenie žalobcu, ktorým by objasnil aká doba trvania zmluvy teda bola dohodnutá. Žalovaná v 2. rade nemala ako vyvodit' trvanie zmluvy po vyhlásení jej mimoriadnej splatnosti.

31. Žalovaný 1/ sa vyjadril prostredníctvom právneho zástupcu dňa 10.07.2022 (čl. 634) tak, že sa nestotožňuje s názorom žalobcu, keďže až do rozhodnutia súdu doručenie listiny Upozornenie na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti preukázané nebolo, ako ani len doručenie do dispozičnej sféry žalovaného 1. Potvrdenie pošty žiadne z týchto informácií neposkytlo a rovnako preukázanie komu bola zásielka a kedy vydaná, nebolo predmetom vybavenia reklamácie žalovanej 2/, ktorej podaní žalovaného informovala. Skutočnosť či a kedy a komu bola zásielka vydaná je stále otázkou spornou, a to že už nie je možné túto dohľadať keďže pošta archivuje údaje o zásielkach 3 roky nie je problémom žalovaného. Dôvod odkazu žalobcu práve na vyššie uvedené rozhodnutia nie je zrejmý, keďže v danom prípade, ako sme už opakovane uviedli, žalobca nepreukázal, že žalovaný mal objektívnu možnosť sa s obsahom zásielky oboznámiť a túto svojvoľne nevyužil, resp. ak využil a SD zásielkou sa oboznámila, tak kedy.

32. Žalovaná sa vyjadrila prostredníctvom právnej zástupkyne dňa 23.09.2022 (čl. 655) tak, že sa tak dostala do situácie nutnosti negatívneho dokazovania a upozornila na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3Cob/112/2014 zo dňa 25.11.2015, Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/720/2014 zo dňa 07.10.2014 a Najvyššieho súdu SR M Cdo 17/2010, zo dňa 28.03.2012. Žalovaná má preto naďalej za to, že jej práva z uplatňovania nároku zo spotrebiteľskej zmluvy boli porušené, a to tým že o jej povinnosti sa rozhoduje bez preukázania, nie iba tvrdenia skutočnosti zásadnej pre konanie vo veci a

má za to, že skutkový stav tak nie je riadne a dostatočne zistený. Samotný podací hárok nepreukazuje doručenie do dispozičnej sféry resp. dokonca doručenie zásielky žalovanej 2/.

33. Žalobca sa vyjadril prostredníctvom právneho zástupcu dňa 10.11.2022 (čl. 678) tak, že ani v teoretickom prípade, že by hodnota RPMN vo výške 7,54% ktorú vypočítali žalovaní bola správna nie je možné úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. V Zmluve je uvedená hodnota RPMN 7,80%, teda v prospech spotrebiteľa (poskytnutý úver by bol pri hodnote RPMN 7,54% výhodnejší), čo nemá za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru. Čo sa týka doby trvania zmluvy uviedol rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/277/2021 zo dňa 21.04.2022. a v súvislosti s doručením jednotlivých zásielok poštovým podacím hárkom uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 13CoCsp/43/2020 zo dňa 18.05.2021, v zmysle ktorého je podací hárok dostatočným dôkazom.

34. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací rozhodol uznesením č. k. 1CoCsp/28/2022-684 zo dňa 14.02.2023 tak, že zrušil rozsudok okrem I. výroku rozsudku o zastavení konania v časti o zaplatenie 1.260,00 Eur a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Rozsudok súdu prvej inštancie, sa tak vo výroku I. stal právoplatným a vykonateľným dňa 29.03.2022.

Odvolací súd v bode 63. odôvodnenia uviedol, že: „V ďalšom konaní bude úlohou súdu prvej inštancie dôsledne sa zaoberať námietkami žalovaných týkajúcimi sa správneho ustálenia výšky RPMN v prejednávanej veci. Za tým účelom bude potrebné vyžiadať odborné vyjadrenie NBS alebo iného oprávneného orgánu vo vzťahu k RPMN, ktorá bola v prejednávanej zmluve dojednaná a zistiť, či skutočne ide o správne ustálenú RPMN v súlade so zákonom. Súd prvej inštancie sa bude zaoberať aj námietkami žalovaných týkajúcimi sa toho, že v úverovej zmluve, ktorá je predmetom tohto konania nebola uvedená doba trvania zmluvy ako obligatórna náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 1 písm. f) ZoSÚ, t.j. či predmetná zmluva spĺňa náležité vymedzenie doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, a to eventuálne aj odkazom na presné vymedzenie prvej a poslednej splátky tohto úveru. Súd prvej inštancie sa bude ďalej zaoberať vyššie uvedenou judikatúrou Najvyššieho súdu SR a posúdi nároky žalobcu na úroky z úveru, t.j. zmluvné úroky vo svetle tejto judikatúry s tým, že pokiaľ by sa chcel od tejto judikatúry odkloniť, mal by pre to uviesť závažné dôvody.“

Prvostupňový súd doplnil dokazovanie v zmysle uznesenia Krajského súdu v Prešove vyžiadanim si stanoviska k RPMN predmetnej zmluvy z NBS ako aj z MSSR.

35. Právny zástupca žalobcu sa vyjadril k rozhodnutiu odvolacieho súdu dňa 14.03.2023 (čl. 699) tak, že uviedol vzorec výpočtu RPMN s jednotlivými symbolmi a doplnenými sumami s výsledkom 7,76%. Uviedol, že za RPMN uvedenú v neprospech spotrebiteľa je možné považovať taký prípad, keď je v zmluve uvedená nižšia RPMN ako je jej skutočná hodnota. Spotrebiteľ je teda presvedčený, že jeho úveru je „lacnejší“ ako je to v skutočnosti. V konkrétnom prípade RPMN uvedená v zmluve nespĺňa tento predpoklad, a preto poskytnutý úver nie je možné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Internetové kalkulačky nie je možné použiť ako dôkaz v súdnom konaní. Uzavretie zmluvy na dobrou určitú, do splatenia všetkých záväzkov zo Zmluvy o úvere, v spojení s dátumovo vymedzeným termínom konečnej splatnosti úveru, je potrebné jednoducho vyhodnotiť ako zrozumiteľné a jasné. Opäť poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo 167/2021 zo dňa 27.04.2022, 2Cdo 69/2020 zo dňa 30.11.2021 a Krajského súdu v Prešove sp. zn. 8CoCsp/21/2021 zo dňa 31.01.2022, sp. zn. 8CoCsp/33/2021 zo dňa 28.03.2022. Žalobca má nárok aj na zmluvný úrok, čo potvrdil aj Najvyšší súd SR sp. zn. 5Cdo/42/2020 zo dňa 16.06.2020 a sp. zn. 7Cdo/38/2020 zo dňa 30.06.2022. V čase uzavretia Zmluvy o úvere existoval jednoznačný zákonný rámeč, ktorý určil maximálnu odplatu, ktorú môže veriteľ od spotrebiteľa požadovať. Nakoľko v spornom prípade bola jedinou odplatom za úver úroková sadzba, pričom tá neprekračuje najvyššiu prípustnú odplatu, nie je možné úrokovú sadzbu posúdiť ako rozpornú s dobrými mravmi, čo potvrdil aj potvrdil aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v Uznesení zo dňa 26.01.2023, sp. zn. 4Cdo/191/2022.

36. Právny zástupca žalovaného 1/ sa vyjadril k rozhodnutiu odvolacieho súdu dňa 09.04.2023 (čl. 715) tak, že zotrváva na svojich tvrdeniach, úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, zmluva neobsahuje údaj o dobe trvania zmluvy, ani predpoklady pre výpočet RPMN a pôvodný veriteľ postúpil neexistujúcu pohľadávku, a preto žalobca nie je aktívne legítimovaný.

37. Právna zástupkyňa žalovanej 2/ sa vyjadrila k rozhodnutiu odvolacieho súdu dňa 10.04.2023 (čl. 720) tak, že nedošlo k platnému zosplateniu úveru, lebo v zosplatení nebola uvedená konkrétna splátka,

pre ktorú bol dlh zosplatnený. Odkazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 29.11.2021 sp. zn. 7CoCsp/14/2021, sp. zn. 17CoCsp/38/2021. Úver považuje bezúročný a bez poplatkov, lebo zmluva neobsahuje správne určenie výšky RPMN. Obdobne sa vyjadrila aj v podaní zo dňa 30.05.2023 a namietala platnosť postúpenia (čl. 766).

38. Právny zástupca žalobcu sa vyjadril k vyjadreniu NBS zo dňa 19.05.2023 (čl. 745) tak, že v konkrétnom prípade RPMN uvedená v zmluve je vyššia ako RPMN uvedená v stanovisku NBS, a teda v prospech spotrebiteľa. Poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak je uvedená nesprávna RPMN v neprospech spotrebiteľa.

39. Právna zástupkyňa žalovanej 2/ sa vyjadrila k vyjadreniu NBS dňa 26.05.2023 (čl. 752) tak, že podľa názoru žalovanej 2/ je v neprospech žalovanej akékoľvek nesprávne určenie RPMN. Namietala aj výšku priemernej RPMN, ktorá bola v zmluve 9,08%, no v novoposkytnutých úveroch bola 9,08% za 4Q roka 2017 a 3Q dokonca 8,80%. Preto ani priemerná RPMN nebola v zmluve správna.

40. Právny zástupca žalovaného 1/ sa vyjadril dňa 29.05.2023 (čl. 752) tak, že samotné stanovisko NBS potvrdilo, že veriteľ neuviedol správnu výšku RPMN bez ohľadu na to, či bola nižšia alebo vyššia ako skutočná, a preto považuje úver za bezúročný a bez poplatkov.

V podaní zo dňa 30.05.2023 (čl. 772) opäť namietal zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 26.04.2022, postúpenie nesplatennej pohľadávky. Poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 29.06.2010 sp.zn. 2Cdo/205/2009, rozhodnutie Súdneho dvora EÚ C-679/18, Krajského súdu v Prešove 20Co/72/2017 atď., o skúmaní bonity klienta.

41. Právny zástupca žalobcu sa vyjadril dňa 14.06.2023 (čl. 795) tak, že ohľadom aktívnej legitímácie dáva do pozornosti, že súd zmenu na strane žalobcu pripustil. Upozornil na uznesenie NSSR sp.zn. 3Cdo/57/2020 zo dňa 29.09.2021.

42. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom celého súdneho spisu, splnením povinnosti uloženej uznesením Krajského súdu v Prešove č.k. 1CoCsp/28/2022-684 zo dňa 14.02.2023, argumentáciou strán sporu v danej veci a zistil tento skutkový stav.

43. Dňa 18.10.2017 žalobca, spoločnosť XXX.K., a.s., (predtým O.Š. K., a.s.), so sídlom V. G. Č.. X, XXX XX K., T.: XX XXX XXX, uzavrel so žalovanými ako spolu dlžníkmi Zmluvu o spotrebiteľskom úvere - lepšia splátka č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva“), na základe ktorej bol žalovaným poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 30.000,00 Eur určený na refinancovanie úveru žalovanej 2/ vo výške 7.718,65 Eur v O. K., a.s., a zvyšná časť úveru bola čerpaná na účet žalovaného 1/. Žalovaní sa zaviazali splácať spoločne a nerozdielne úver v pravidelných 96 mesačných splátkach v sume 417,18 Eur, s fixnou úrokovou sadzbou 7,50% p.a., prvou splátkou splatnou dňa 25.11.2017, s termínom konečnej splatnosti dňa 25.10.2025, s RPMN banky 7,80% p.a., a priemernou RPMN na trhu vo výške 9,08% p.a., s odplatom za poskytnutie úveru vo výške 7,50% p.a., s najvyššou prípustnou hodnotou odplaty 18,16% p.a., s celkovou čiastkou úveru 40.048,85 Eur, pričom zmluva zároveň obsahovala termíny a rozpis započítania jednotlivých splátok na istinu, úroky, poistenie a poplatky s uvedením zostatku istiny (čl. 13-16). Súčasťou Zmluvy boli Obchodné podmienky pre spotrebiteľské úvery - Všeobecné obchodné podmienky O. banky, a.s. (čl. 122-130, aj čl. 170-178).

44. Písomnosťou „Upozornenie - Výzva na splatenie dlžnej časti úveru“ žalobca oznámil žalovanému 1/, že podstatným spôsobom porušil ustanovenia Zmluvy o úvere a že ku dňu 19.11.2018 je pohľadávka banky viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti vo výške 2.112,26 Eur, pozostávajúcej z omeškanej splátky vo výške 2.085,26 Eur, poplatkov vo výške 27,00 Eur a poistného 0,00 Eur, zároveň ho vyzval na zaplatenie dlžnej sumy v lehote 15 kalendárnych dní od doručenia výzvy, pričom ho upozornil, že v prípade neuhradenia tejto sumy je banka oprávnená vyhlásiť úver predčasne splatný a žiadať úhradu celej úverovej pohľadávky (čl. 21).

45. Písomnosťou „Upozornenie - Výzva na splatenie dlžnej časti úveru“ žalobca oznámil žalovanej 2/, že podstatným spôsobom porušila ustanovenia Zmluvy o úvere a že ku dňu 19.11.2018 je pohľadávka banky viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti vo výške 2.112,26 Eur, pozostávajúcej z omeškanej splátky vo výške 2.085,26 Eur, poplatkov vo výške 27,00 Eur a poistného 0,00 Eur, zároveň ju vyzval na zaplatenie dlžnej sumy v lehote 15 kalendárnych dní od doručenia výzvy, pričom ju upozornil, že v

prípade neuhradenia tejto sumy je banka oprávnená vyhlásiť úver predčasne splatný a žiadať úhradu celej úverovej pohľadávky (čl. 20).

46. Z Podacieho hárku č. N. vyplýva, že obe písomnosti zo dňa 19.11.2018 „Upozornenie - Výzva na splatenie dlžnej časti úveru“ boli žalovaným 1/ a 2/ odoslané dňa 20.11.2018 pod podacími číslami: P., P. (čl. 18 druhá strana), a na základe reklamačného A. O., a.s. zo dňa 19.07.2021 boli tieto zásielky pod uvedenými podacími číslami doručené oprávneným prijímateľom - adresátom dňa 22.11.2018 (čl. 244).

47. Písomnosťou „Výzva na úhradu dlžnej sumy“ zo dňa 17.12.2018 žalobca vyzval žalovaného 1/ na úhradu sumy 29.680,65 Eur, pozostávajúcej z dlžnej istiny 28.431,38 Eur, úroku 1.213,27 Eur, poplatkov za upomienky 36,00 Eur a poistného 0,- eur, v lehote do 10 kalendárnych dní od doručenia tejto výzvy z dôvodu, že svojím konaním podstatne porušil ustanovenia Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 18.10.2017 a obchodných podmienok, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť Zmluvy, a tá sa stala predčasne splatnou v celom rozsahu ku dňu 17.12.2018 (čl. 21 druhá strana).

48. Písomnosťou „Výzva na úhradu dlžnej sumy“ zo dňa 17.12.2018 žalobca vyzval žalovanú 2/ na úhradu sumy 29.680,65 Eur, pozostávajúcej z dlžnej istiny 28.431,38 Eur, úroku 1.213,27 Eur, poplatkov za upomienky 36,00 Eur a poistného 0,- eur, v lehote do 10 kalendárnych dní od doručenia tejto výzvy z dôvodu, že svojím konaním podstatne porušila ustanovenia Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 18.10.2017 a obchodných podmienok, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť Zmluvy, a tá sa stala predčasne splatnou v celom rozsahu ku dňu 17.12.2018 (čl. 20 druhá strana).

49. Z Podacieho hárku č. N. vyplýva, že obe písomnosti zo dňa 17.12.2018 „Výzva na úhradu dlžnej sumy“ boli žalovaným 1/ a 2/ odoslané dňa 18.12.2018 pod podacími číslami: F., F. (čl. 19 druhá strana).

50. Z doručenky zo dňa 21.12.2018 vyplýva, že žalovaný 1/ písomnosť zo dňa 17.12.2018 „Výzva na úhradu dlžnej sumy“ prevzal dňa 21.12.2018 (čl. 169, čl. 286).

51. Z fotokópie vrátenej obálky adresovanej žalovanej 2/ vyplýva, že žalovanej 2/ sa písomnosť zo dňa 17.12.2018 „Výzva na úhradu dlžnej sumy“ dostala do dispozičnej sféry dňa 21.12.2018, kedy bola uložená v poštovom podniku. Obálka bola vrátená žalobcovi dňa 14.01.2019 (čl. 168).

52. Z predpisu splátok k zmluve o úvere č.: XXXXXXXXXXXX vyplýva celková výška predpísaných splátok mesačne po 418,00 Eur s poslednou splátkou vo výške 310,12 Eur, zostatok istiny a úroky ku dňu ukončenia zmluvy - teda ku dňu poslednej splátky dňa 25.10.2025 vo výške 10.020,12 Eur (čl. 10).

53. Z aktuálneho stavu úveru ku dňu 30.09.2020 vyplýva, že žalovaní zaplatili na úver do jeho zosplatnenia celkovo 9 splátok v rôznych výškach spolu predstavujúcich sumu 2.920,90 Eur, pričom posledná splátka bola uhradená dňa 25.06.2018. Následne po zosplatnení úveru žalovaní zaplatili sumu v 80,00 Eur v 4 splátkach po 20,00 Eur v období od 25.06.2020 do 17.09.2020 (čl. 11).

54. Písomnosťou „Predžalobná výzva“ zo dňa 07.10.2020 bol žalovaný 1/ vyzvaný na zaplatenie dlhu vo výške 28.431,38 Eur zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX, spolu s úrokmi, a ďalším príslušenstvom pohľadávky, s poslednou možnosťou na úhradu dlhu do 14.10.2020 na tam uvedený bankový účet O. K., a.s. (čl. 12).

55. Písomnosťou „Predžalobná výzva“ zo dňa 07.10.2020 bola žalovaná 2/ vyzvaná na zaplatenie dlhu vo výške 28.431,38 Eur zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX, spolu s úrokmi, a ďalším príslušenstvom pohľadávky, s poslednou možnosťou na úhradu dlhu do 14.10.2020 na tam uvedený bankový účet O. K., a.s. (čl. 22).

56. Z Podacieho hárku č. N. vyplýva, že obe písomnosti zo dňa 07.10.2020 „Predžalobná výzva“ boli žalovaným 1/ a 2/ odoslané dňa 08.10.2020 (čl. 17).

57. Z dát dopytu predložených žalobcom k žalovanému 1/ a žalovanej 2/ zo dňa 16.10.2017 vyplýva, že žalovaný 1/ (čl. 74-77, aj na čl. 224-232) a žalovaná 2/ (čl. 67-71, aj na čl. 166-167, 179-181) k uvedenému dátumu nemala evidované žiadne registrované prípady v N. C., pričom mali úvery s mesačnou splátkou v súhrne 429,00 Eur a žalovaný 1/ predložil potvrdenie o príjme vo výške 95.273,61

CZK za 3 mesiace v danom čase (čl. 75), žalovaná 2/ bola zamestnaná na základe pracovnej zmluvy s príjmom vo výške 435,00 Eur mesačne (čl.44).

58. Zo správy Ministerstva financií SR zo dňa 20.09.2021, doručenej Okresnému súdu Humenné dňa 22.09.2021 vyplýva, že súhrnné informácie o údajoch novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi a súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 1. štvrtrok roku 2017 boli zverejnené 28. apríla 2017, za 2. štvrtrok roku 2017 boli zverejnené 31. júla 2017, za 3. štvrtrok 2017 boli zverejnené 31. októbra 2017 a za 4. štvrtrok roku 2017 boli zverejnené 31. januára 2018, a to v súlade s vyhláškami ministerstva č. 660/2007 Z.z. a č. 289/2010 Z.z. s účinnosťou od 01.07.2010 až do 30.04.2018. (čl. 293-294).

59. Dňa 27.01.2022 súd vo veci vykonal pojednávanie, na ktorom právny zástupca žalovaných zotrval na všetkých svojich doterajších vyjadreniach a opätovne uviedol skutočnosti, ktoré tvrdil vo svojich podaniach. (čl. 417 - 419) a zároveň poukázal na podanie právnej zástupkyne žalovanej 2/ zo dňa 26.01.2022, v ktorom predložila návrh na vykonanie dôkazu. V kontexte podaného odporu a všetkých doterajších vyjadrení žalovaných žiadala, aby súd žalobu zamietol v celom rozsahu a žalovaným priznal náhradu trov konania.

Súd na pojednávaní uvedený návrh na vykonanie dôkazu - preukázanie doručenia zásielky žalobcu pod podacím č. P. žalovanej 2/ vyžiadanim zo strany A. O., a.s., na pojednávaní zamietol z dôvodu, že uvedená skutočnosť už bola preukázaná zo strany žalobcu, ktorý súdu predložil vyjadrenie od A. O., a.s., že uvedená zásielka bola doručená dňa 22.11.2021, preto vykonávanie ďalšieho dopytu zo strany súdu by bolo neúčelné a nadbytočné. Pojednávanie bolo odročené za účelom vyhlásenia rozsudku.

Dňa 23.02.2022 súd vo veci vykonal pojednávanie, na ktorom sa nezúčastnila žiadna zo strán sporu a ich zástupcov, pričom právny zástupca žalobcu svoju neprítomnosť ospravedlnil písomnosťou doručenej súdu dňa 03.02.2022 s poukazom na zásadu hospodárnosti, a súhlasil s konaním bez jeho prítomnosti. Súd na uvedenom pojednávaní vyhlásil rozsudok vo veci samej, ktorý bol zrušený odvolacím súdom.

60. Zo stanoviska NBS zo dňa 18.04.2023 (čl. 733) vyplýva, že vychádzajúc z predpokladu, že dátum čerpania úveru je zhodný s dňom uzavretia ZoÚ, hodnota RPMN v ZoÚ by bola 7,77 %, ak by sa vychádzalo z týchto predpokladov: - úver v celkovej výške 30.000,- Eur načerpaný dňa 18.10.2017 ku dňu uzavretia ZoÚ; - 95 pravidelných mesačných anuitných splátok vo výške 417,18 Eur; - posledná anuitná splátka vo výške 416,75 Eur; - prvá anuitná splátka dňa 25.11.2017; - nasledujúce anuitné splátky k 25. dňu v mesiaci; - posledná anuitná splátka 25.10.2025. Celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť (t. j. súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom) by bola vo výške 40.048,85 Eur (95 splátok x 417,18 Eur + 1 splátka x 416,75 Eur). V tomto prípade je celková čiastka tvorená istinou úveru a úrokmi vypočítanými fixnou úrokovou sadzbou 7,50% p.a. aplikovanou na anuitné mesačné splácanie úveru, pri metóde úročenia Q.. v danom prípade hodnota RPMN by bola 7,77%, ak by vychádzali z predpokladov uvedených v zmluve. Z prvej strany daného dokumentu je zrejmé, že nezohľadňuje premenné, ktoré sú nevyhnutné pre výpočet RPMN a to konkrétne - dátum prvej mesačnej anuitnej splátky a dátumy ostatných mesačných anuitných splátok, V dokumente je ako dátum prvej anuitnej splátky uvedený deň 30.11.2017, druhej anuitnej splátky 31.12.2017 atď., čo však nezodpovedá údajom z bodu 2.4. Termíny splatnosti a rozpis započítania jednotlivých splátok na istinu, úroky, poistenie a poplatky Zoú, kde je ako dátum uvedený 25.11.2017, 25.12.2017 atď. Na webovej adrese <https://www.fininfo.sk/fininfo/fiq/financne-kalkulacky/kalkulacka-rpmn/> je zverejnené upozornenie o tom, že uvedená kalkulačka RPMN má nezáväzný charakter a slúži výlučne na informatívne účely. V danej kalkulačke nie je možné navoliť konkrétne dátumy mesačných anuitných splátok, ak sú iné ako začiatok, resp. koniec splátkového mesačného obdobia.

61. Zo správy Ministerstva financií SR zo dňa 25.04.2023 (čl. 742) vyplýva, že podmienky poskytovania spotrebiteľských úverov a výpočet RPMN sú upravené v zákone o spotrebiteľských úveroch, v prípade podozrenia z nesprávneho výpočtu RPMN odporúčalo kontaktovať veriteľa, uviedol informáciu o interaktívnej kalkulačke na výpočet RPMN a nemá povinnosť preverovať výšku RPMN.

62. Na pojednávaní dňa 06.07.2023 sa strany sporu vyjadrili tak, že trvajú na všetkých svojich doterajších písomných vyjadreniach a ústnych prednesoch, žiadne ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania nemali.

63. Na základe takto zisteného skutkového stavu súd prvej inštancie právne uzatvára:

Podľa § 290 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „CSP“) spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

Podľa § 151 ods. 1 CSP skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 52 ods. 1, 2, 3, 4 zákona č. 40/1964 Zb. „Občiansky zákonník“ v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len ako „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1, 2, 3 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 OZ, Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1, 2 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 53 ods. 6 OZ, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, účinného v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa;1) tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu.18b) Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu,1a) niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu1b) a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov1c) týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, účinného v čase uzavretia zmluvy, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 7 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, účinného v čase uzavretia zmluvy, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, účinného v čase uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, účinného v čase uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) odplatu podľa osobitných predpisov,
- k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,

z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, účinného v čase uzavretia zmluvy, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa¹⁾ a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu,

f) veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia,

g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.

Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, účinného v čase uzavretia zmluvy, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

Podľa § 517 ods. 1, ods. 2 OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide

o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

64. Posudzovaný právny vzťah strán sporu je vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou, konkrétne Zmluvou o spotrebiteľskom úvere - lepšia splátka č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 18.10.2017. Žalobca - právnická osoba - podnikateľ bol od uzavretia zmluvy v postavení dodávateľa a žalovaní - fyzické osoby - nepodnikatelia boli v postavení spotrebiteľa. Uvedený právny vzťah je režime spotrebiteľského práva a súd ho preto posudzoval podľa noriem spotrebiteľského práva, a to podľa osobitných právnych predpisov - zákona o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, zákona o ochrane spotrebiteľa a všeobecného právneho predpisu - Občianskeho zákonníka, účinných v rozhodnom období.

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti, a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Sám žalobca pritom postavenie žalovaných ako spotrebiteľov v tomto konaní nespochybňoval.

V tejto súvislosti je potrebné poukázať aj na § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Podstatou spotrebiteľskej ochrany je, že sa spotrebiteľ ocitá vo faktickom nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, vzhľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho dodávateľa, lepšiu znalosť práva a lepšiu dostupnosť právnych služieb a konečne možnosť stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Spoločným znakom právnej úpravy spotrebiteľských zmlúv je snaha cestou práva vyrovnať túto faktickú nerovnosť, a to formou obmedzenia autonómie vôle. Autonómia vôle, ktorá je elementárnou podmienkou fungovania materiálneho právneho štátu nie je úplne absolútna, ale je limitovaná v rámci spotrebiteľských vzťahov princípom ochrany slabšej strany (spotrebiteľa a to údaj o výške splátky, o termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov).

65. V rámci dokazovania súd podrobil kontrole jednotlivé ustanovenia zmluvy. Aj napriek tomu, že v danej právnej veci bola uzatvorená úverová zmluva, ktorá sa riadi režimom Obchodného zákonníka, v danom prípade sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a v zmysle príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch, tak ako súd už uvádza vyššie. Zmluva uzavretá medzi stranami sporu je nepochybne spotrebiteľskou zmluvou aj v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

Zmluva o spotrebiteľskom úvere má mať písomnú formu obsahujúcu predpísané náležitosti v súlade s ZOSÚ. Ustanovenie § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, účinného v čase uzavretia zmluvy (ďalej len ako „ZOSÚ“) si nemožno vykladať tak, že musia byť kumulatívne splnené podmienky nedostatku písomnej formy a absencie niektorej z uvedených náležitostí zmluvy podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 12/210 Z.z. Takýto výklad nemá základnú logiku a viedol by k absurdnému záveru, že stačilo by, ak by dodávateľ v zmluve písomne uviedol len výšku spotrebiteľského úveru bez ďalších náležitostí, čo však určite nebolo zámerom zákonodarcu. Citované ustanovenia sa žiada vykladať tak, že prípadný záver o tom, že úver je bezúročný a bez poplatku, je potrebné prijať pri nedostatku písomnej formy o spotrebiteľskom úvere alebo pri absencii konkrétnych obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Výklad a aplikácia § 11 citovaného zákona musí byť v súlade

so zmyslom a účelom citovaného zákona. Predpísaná písomná forma musí byť zachovaná vo vzťahu k podstatným obsahovým náležitostiam, ktoré sú vymenované v § 9 ods. 2 a § 11 ods. 1 písm. a), b) citovaného zákona. Pokiaľ zmluva neobsahuje niektorú z náležitostí vymenovaných v § 11 ods. 1 písm. a) nie je zároveň vo vzťahu k tejto náležitosti zachovaná písomná forma (rozsudok Krajského súdu Prešov č. k. 21Co 10/2015-74 zo dňa 26.11.2015).

Do skončenia dokazovania sa skutkový a právny stav oproti stavu v čase rozhodovania Krajského súdu nezmenil. Prvostupňový súd je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu v zrušujúcom uznesení a po opätovnom preskúmaní zmluvy o spotrebiteľskom úvere došiel k záveru, že predmetná zmluva obsahuje predpísané podstatné náležitosti v zmysle OZ a zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, účinných v čase uzavretia Zmluvy, okrem predpokladov RPMN podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch.

66. Prvostupňový súd sa už nezaoberal žalovanými namietaným postúpením pohľadávky splatnej či nesplatnej na tento účel - doručením upozornenia na zosplatenie dlhu pôvodným veriteľom, keďže Krajský súd v Prešove vo svojom rozhodnutí v bode 56. odôvodnenia považoval doručenie za platné: „V zhode so súdom prvej inštancie odvolací súd konštatuje, že list označený ako Upozornenie - výzva na splatenie dlžnej časti úveru z 19.11.2018 bol žalobcom riadne doručovaný žalovaným a dostal sa do ich dispozičnej sféry tak, ako to vyplýva z podacích hárkov dokumentujúcich predmetnú poštovú prepravu. V tejto súvislosti nemožno súhlasiť s odvolacou argumentáciou žalovaných spočívajúcou v tom, že v skutočnosti sa nedozvedeli o výzve na zaplatenie dlžnej sumy a o upozornení na možnosť predčasného zosplatenia úveru s tým, že odkaz na eventuálny telefonický rozhovor medzi právnou zástupkyňou žalovanej 2/ a reklamačným oddelením Slovenskej pošty, a.s. nie je právne významnou okolnosťou, ktorá by mohla privodiť iné posudzovanie doručovania upozornenia na možnosť predčasného splatenia úveru a výzvy na zaplatenie dlžných splátok než to robil súd prvej inštancie. Dôvodne preto následne k 17.12.2018 žalobca prikročil k predčasnému zosplateniu predmetného úveru. Táto písomnosť bola žalovaným doručená.“

67. Ďalej sa súd nezaoberal žalovanými namietaným skúmaním bonity u žalovaných v čase uzavretia zmluvy, lebo má zato, že tá bola dostatočne skúmaná, čo nevytýkal ani Krajský súd v Prešove vo svojom odôvodnení rozhodnutia. Žalobca pred poskytnutím úveru žalovaným postupoval s odbornou starostlivosťou a v súlade s § 7 ZOSÚ, keď si dôkladne overil oboch žalovaných ako budúcich spoludlžníkov v príslušných registroch, skúmal ich príjem a platobnú schopnosť, pričom v rámci posudzovania mal žalobca k dispozícii kompletne informácie o úverových záväzkoch klientov (výdavky) zo spoločného úverového registra informácií, dáta z N. C., z ktorých vyplýva, že žalovaní v čase posudzovania žiadosti o úver nemali evidované žiadne spisy a finančná analýza, platná v tom čase, bola vyhovujúca pre poskytnutie úveru vo výške 30.000,00 Eur na 8 rokov s mesačnou splátkou 417,18 Eur. Žalobca uniesol dôkazné bremeno a preukázal, že skúmal a vyhodnocoval údaje získané dopytom do registrov o príjmoch a záväzkoch žalovaných v kontexte doby, výšky, účelu úveru s prihliadnutím na produktívny vek, zamestnanie, príjem a záväzky žiadateľov. V danej súvislosti preto fikcia o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru z tohto dôvodu neprichádza do úvahy.

68. Súd rozhodol v danej veci v intenciách uznesenia Krajského súdu v Prešove č.k. 1CoCsp/28/2022-684 zo dňa 14.02.2023 tak, že sa zaoberal výškou RPMN, dobou trvania zmluvy a zmluvnými úrokmi tak, ako to uviedol odvolací súd v bode 63. odôvodnenia.

69. Čo sa týka ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN), zákonodarca v záujme poskytnutia ochrany slabšej zmluvnej strany v spotrebiteľskom právnom vzťahu, teda spotrebiteľovi, zákonom o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, stanovuje náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere spôsobom, že za jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa, ktorý musí byť v zmluve uvedený, je údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (ďalej len „RPMN“), pretože uvedený údaj zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť, a teda je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Prísne obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sú v záujme ochrany spotrebiteľa sprísnené navyše tým, že pri údají o RPMN sa podľa vyššie citovanej právnej úpravy musia uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet.

NBS vydala dve opatrenia, ktoré upravujú výpočet RPMN. Napriek tomu, že výpočet RPMN je upravený v zákone o spotrebiteľských úveroch a v zákone o úveroch na bývanie, dohľadová prax ukázala, že

nie vždy boli postupy výpočtu aplikované správnym alebo jednotným spôsobom. NBS tiež pravidelne dostáva od štátnych inštitúcií žiadosti o výpočet alebo kontrolu správnosti výpočtu RPMN. Taktiež na základe podaní spotrebiteľov NBS pravidelne kontroluje RPMN. Žiadosti o kontrolu dostáva NBS najmä preto, že na Slovensku nie je zverejnená univerzálna certifikovaná kalkulačka, cez ktorú by si klienti alebo štátne orgány mohli skontrolovať výpočet RPMN. NBS vydala na základe nových splnomocňovacích ustanovení v zákonoch dve opatrenia, ktoré upravujú podrobnosti výpočtu RPMN. Jedno opatrenie bolo vydané pre spotrebiteľské úvery a druhé pre úvery na bývanie. Vydanie opatrení prispeje aj k zjednoteniu rozhodovacej praxe súdov a bude perspektívne viesť k zvýšeniu právnej istoty.

Podľa NBS: RPMN vyjadruje reálnu cenu spotrebiteľského úveru a je kľúčovým ukazovateľom pre porovnanie výhodnosti úverov od rôznych úverových inštitúcií. Okrem úrokovej miery v sebe zahŕňa aj ďalšie iné poplatky súvisiace s úverom, ako napríklad poplatok za vybavenie účtu, poistenie úveru, ak je podmienkou pre získanie výhodnejšieho úroku, a iné, prepočítané na jeden kalendárny rok. "Platí základné pravidlo, čím nižšie RPMN, tým je úver pre spotrebiteľa výhodnejší. Porovnávať RPMN má zmysel len vtedy, ak výška úveru a doba splatnosti sú rovnaké, v opačnom prípade porovnávanie stráca zmysel," doplnila NBS. Poplatky zahrnuté do výpočtu RPMN možno rozdeliť na jednorazové a pravidelné. Jednorazové musí spotrebiteľ zaplatiť na začiatku alebo v priebehu úverového vzťahu, napríklad poplatok za poskytnutie a vybavenie úveru alebo poplatok za čerpanie úveru. Pravidelné poplatky platí mesačne spolu so splátkou úveru alebo v akejkoľvek inej periodicite. "Ak RPMN nie je uvedená v zmluve, alebo je v zmluve uvedená nižšia hodnota RPMN než v skutočnosti pôžičke alebo úveru prislúcha, považuje sa takto poskytnutá pôžička alebo úver za bezúročný a bezodplatný," upozornila NBS. Spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bezodplatný aj v prípade, ak hodnota RPMN prevyšuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty, pričom to neplatí pre úvery na bývanie. NBS zverejnilo kalkulačku na výpočet RPMN <https://rpmn.nbs.sk/>, ktorá slúži na kontrolný prepočet RPMN na zmluvy o úvere pre spotrebiteľov, uzatvorené po 1.1.2022 v mene euro. Podľa rozhodnutia Bankovej rady Národnej banky Slovenska zo dňa 3. júla 2018 Číslo: G.-XXX-XXX-XXX, uložila zákaz účastníkovi konania používať nekalú obchodnú praktiku vo forme klamlivého konania podľa ustanovení § 7 v spojení s § 8 ods. 1 písm. d) zákona o ochrane spotrebiteľov, ktorou účastník konania uvádza do omylu priemerného spotrebiteľa v tom, že spotrebiteľ je povinný uhradiť takú cenu úveru, pri ktorej ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) úveru neprekračuje (hoci prekračuje) najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenú podľa osobitných predpisov o regulácii odplaty, čím klamlivé konanie spočívajúce v tejto nekalej obchodnej praktike môže zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil.

Podľa rozsudku sp.zn. 1CoCsp/20/2021 Krajského súdu v Prešove zo dňa 27.01.2022: „Súdu prvej inštancie nemožno vytknúť, pokiaľ dôvod bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, videl aj v absencii predpokladov použitých na výpočet RPMN (§ 9 ods. 2 písm. j/ ZoSÚ). K uvedenému odvolací súd zdôrazňuje, že ide o jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa, pretože zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť, a preto je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Pri údají o RPMN sa musia uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet, teda nestačí len uvedenie jeho výšky. Zákonodarcia jasne stanovil, že nepostačuje uvedenie len výšky RPMN, ale v zmluve je potrebné uviesť aj všetky predpoklady, ktoré boli použité pre výpočet RPMN. Je nepochybné, že v predmetnej zmluve tento údaj chýba, nie je uvedené aké predpoklady boli použité pre výpočet RPMN, a preto správne skonštatoval súd prvej inštancie, že je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov (porov. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co 124/2016 z 03.11.2016). Obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je uvedenie predpokladov použitých pre výpočet RPMN aj podľa transponovanej smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2008, a to v článku 10 ods. 2 písm. g/ cit.: „Zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané v čase uzavretia zmluvy o úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto miery. Podľa článku 5 Smernice Rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, v prípade zmlúv, v ktorých sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované zrozumiteľne. Keď existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má výklad priaznivejší pre spotrebiteľa. Toto pravidlo výkladu neplatí v súvislosti s postupmi stanovenými v článku 7 ods. 2. Článok 4 ods. 2 tejto Smernice stanovuje, že hodnotenie nekalej povahy podmienok sa nevzťahuje k definícii hlavného predmetu zmluvy, ani na primeranú cenu a úhradu na jednej strane, ako aj tovar alebo služby dodávané výmenným spôsobom na druhej strane, pokiaľ tieto podmienky sú zrozumiteľné. Požiadavka transparentnosti zmluvných podmienok by nemala byť obmedzená len na ich zrozumiteľnosť z formálneho a gramatického hľadiska, ale naopak, vzhľadom na to, že systém ochrany zavedený Smernicou Rady 93/13/EHS vychádza z

myšlienky, že spotrebiteľ sa v porovnaní s podnikateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, najmä pokiaľ ide o úroveň informovanosti, táto požiadavka jasného a zrozumiteľného vypracovania zmluvných podmienok, a teda transparentnosti stanovená Smernicou sa musí chápať široko. Vzhľadom na cieľ ochrany spotrebiteľa pred nespravodlivými úverovými podmienkami a na to, aby sa mu umožnilo poznať všetky podmienky budúceho plnenia uzavretej zmluvy, dlžník musí pri uzavretí zmluvy poznať všetky okolnosti, ktoré môžu mať vplyv na rozsah jeho záväzku. Zákon č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy v ustanovení § 9 ods. 2 písm. h) vyžaduje v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzať všetky predpoklady použité na výpočet RPMN. Do kategórie týchto predpokladov je potrebné zaradiť ich matematický výpočet, na základe ktorého veriteľ dospel k určitej výške RPMN. Je nemysliteľné od spotrebiteľa očakávať, aby len na základe údajov o ročnej percentuálnej miere nákladov uvedenej v zmluve mohol posúdiť správnosť tejto náležitosti zmluvy. Bez príslušného matematického výpočtu, na základe ktorého veriteľ dospel k určitej výške RPMN, nie je spotrebiteľ schopný preveriť správnosť takéhoto výpočtu RPMN, ako jednej z podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere umožňujúcej posúdiť výhodnosť úveru, čo nepochybne má zásadný vplyv na jeho rozhodnutie vsúpiť do úverového vzťahu s veriteľom. S neuvedením všetkých predpokladov použitých na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov zákon č. 129/2010 Z.z. v ustanovení § 11 ods. 1 písm. b) spája následok v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. V závislosti od vyššie uvedeného nebolo potrebné skúmanie ďalších okolností pri posúdení predmetného úveru ako úveru bezúročného a bezpoplatkového, a to v súvislosti s namietanou nesprávne uvedenou RPMN, ako aj v súvislosti s dohodou o výške úrokov v rozpore s dobrými mravmi, pretože samotná okolnosť absencie predpokladov pre výpočet RPMN postačuje pre tento záver (§ 9 ods. 2 písm. h) a § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ), keď navyše existujú pochybnosti o správnosti týchto záverov súdu prvej inštancie vo vzťahu k nesprávnej výške RPMN, ako aj vo vzťahu k dojednaným úrokom. Súdu je známe, že vo vzťahu k výpočtu RPMN prostredníctvom internetovej kalkulačky, odvolací súd uvádza, že takýto prepočet výšky RPMN súdom prvej inštancie podľa kalkulačky, aj keď je verejne dostupná, nie je natoľko relevantným údajom, aby mohol z neho súd bez ďalšieho vychádzať. Samotná internetová kalkulačka nie je dostatočne relevantným predpokladom (nástrojom) pre ustálenie správnej výšky RPMN, z ktorej by bolo možné bez ďalšieho vychádzať.“

70. Predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere v závere bodu 2.2 udáva, že na účely výpočtu RPM sa použili celkové náklady dlžníka spojené so ZoÚ s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v ZoÚ. Takto koncipované uvedenie predpokladov použitých na výpočet RPMN súd nepovažuje za dostatočné a vykonané v súlade so zákonom a je dôvodom na určenie úveru za bezúročný a bez poplatkov, čo je aj v súlade s právnym názorom odvolacieho súdu, ktorým je prvostupňový súd viazaný.

Pre úplnosť súd ohľadom priemernej RPMN uvádza, že v predmetnej zmluve, s ktorou sa v rámci svojich vyjadrení rovnako stotožnil aj žalovaný 1/, súd na návrh žalobcu doplnil dokazovanie dopytom na Ministerstvo financií SR na oznámenie dátumu zverejnenia súhrnných informácií o údajoch novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi a súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za rok 2017.

Podľa § 9 ods. 2 písm. z) ZoSÚ je platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Z vykonaného dokazovania - správy Ministerstva financií SR vyplýva, že súhrnné informácie o údajoch novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi a súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 1. štvrtrok roku 2017 boli zverejnené 28. apríla 2017, za 2. štvrtrok roku 2017 boli zverejnené 31. júla 2017, za 3. štvrtrok 2017 boli zverejnené 31. októbra 2017 a za 4. štvrtrok roku 2017 boli zverejnené 31. januára 2018, a to v súlade s vyhláškami ministerstva č. 660/2007 Z.z. a č. 289/2010 Z.z. s účinnosťou od 01.07.2010 až do 30.04.2018.

Súd mal za preukázané, že v prípade súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi a súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za konkrétny štvrtrok 2017 boli uvedené informácie zverejnené na webovom sídle Ministerstva financií SR v posledný pracovný deň kalendárneho mesiaca nasledujúceho po uplynutí príslušného kalendárneho štvrtroka, tak ako to vyplývalo zo znenia v tom čase platnej príslušnej vyhlášky. Zmluva bola uzavretá dňa 18.10.2017 a v

čase jej uzavretia boli preukázateľne zverejnené súhrnné informácie o novoposkytnutých úveroch len za 2. kvartál roku 2017, čo pre daný spotrebiteľský úver predstavuje 8,96 % pri úveroch od 5 do 10 rokov vo výške viac ako 6.500,00 Eur. V čase jej uzatvárania žalobca objektívne nemal a nemohol mať vedomosť, resp. možnosť uviesť inú hodnotu RPMN, než aká bola aktuálne zverejnená, keďže súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 3. Q 2017 boli zverejnené až dňa 31.10.2017, t.j. po uzatvorení zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX dňa 18.10.2017. V predmetnej zmluve je však uvedená výška priemernej RPMN 9,08%, čo nekorešponduje s vyššie uvedeným zverejneným údajom o RPMN. Súd preto konštatuje, že hodnota priemernej RPMN uvedená v zmluve, je nesprávna.

71. Podľa citovaného zák. ust. § 9 ods. 2 písm. f) obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je okrem iného údaj o konečnej splatnosti úveru. V súlade s ustanovením § 11 ods. 1 písm. a) zákona absencia uvedenej náležitosti nespôsobuje neplatnosť uzavretej zmluvy, avšak poskytnutý úver sa nepovažuje za bezúročný a bez poplatkov. V zmluve neabsentuje údaj o konečnej splatnosti úveru. V zmluve č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 18.10.2017 je uvedený údaj „termín konečnej splatnosti úveru 25.10.2025“. Zákon o spotrebiteľských úveroch explicitne vyjadruje ako jednu z obligatórných náležitostí údaj o konečnej splatnosti. Tento údaj musí byť v zmluve výslovne uvedený, nemožno ho vyvodzovať z ďalších zmluvných náležitostí (napr. z počtu splátok úveru, nejednoznačne určený deň stanovený počtom dní od uzavretia zmluvy). Počet a výška splátok úveru je samostatnou zmluvnou náležitosťou, ktorú nemožno stotožňovať s chýbajúcim údajom o konečnej splatnosti úveru. V súvislosti s vyššie uvedeným súd poukazuje aj na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp.zn. 5Co/286/2014 zo dňa 27.05.2014 v obdobnej veci, podľa ktorého dôsledkom absencie údajov o konečnej splatnosti úveru je, že úver treba považovať za bezúročný a bez poplatkov.

Údaj o termíne konečnej splatnosti úveru má byť uvedený presne, a to uvedením konkrétneho dňa, mesiaca a roku, kedy spotrebiteľský úver nadobudne konečnú splatnosť, nie len mesiac a rok. Význam uvedenej zmluvnej náležitosti súvisí aj s ďalšími nárokmi veriteľa vyplývajúcimi zo zmluvy o úvere. Súd pripomína, že v zmysle ustálenej súdnej praxe (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Obo 143/98, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 19.11.2013, sp. zn. 5Co/165/2013, rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 30.05.2012, sp. zn. 1Co/30/2012, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 25.02.2014, sp. zn. 5Co/567/2013) veriteľovi prislúchajú zmluvné úroky ako odplata za poskytnutie peňažných prostriedkov do splatnosti úveru, po jeho splatnosti má nárok na úrok z omeškania. Uvedený údaj preto slúži na rozlíšenie, dokedy je dlžník povinný platiť zmluvné úroky a odkedy úroky z omeškania. V danej zmluve bol uvedený údaj o konečnej splatnosti úveru dňa 25.10.2025 (čl. 13) aj s uvedením splatnosti prvej mesačnej splátky 25.11.2017 (čl. 13 druhá strana).

72. Jedným z uplatnených nárokov žalobcu je aj vyčíslený zmluvný úrok z istiny úveru v sume 8.623,84 Eur. Za riadneho plnenia povinností by žalovaní zaplatili žalobcovi úroky z istiny v celkovej výške 10.020,12 Eur ako odplatu za poskytnutý úver.

Z dôvodu, že tento súd je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, opätovne preskúmal uplatnený nárok žalobcu, ktorým je vyčíslený riadny zmluvný úrok z istiny úveru vo výške 8.623,84 Eur, a to s ohľadom na už ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu. Najvyšší súd SR sa otázkou nároku na zaplatenie zmluvného úroku po zosplatení úveru zaoberal už v rozhodnutiach sp. zn. 6Cdo/113/2018 zo dňa 30.07.2019, sp. zn. 5Cdo/42/2020 zo dňa 16.02.2020, sp. zn. 2Cdo/115/2019 zo dňa 30.06.2020, sp. zn. 3Cdo/1/2020 zo dňa 25.08.2020, sp. zn. 8Cdo/135/2020 zo dňa 26.08.2020, sp. zn. 3Cdo/35/2020 zo dňa 24.09.2020, sp. zn. 6Cdo/56/2020 zo dňa 28.10.2020, sp. zn. 2Cdo/83/2020 zo dňa 29.10.2020, sp. zn. 7Cdo/186/2020 zo dňa 25.11.2020, sp. zn. 4Cdo/10/2021 zo dňa 25.02.2021 a napokon aj v R 5/2021, v ktorých jednotne dospel k záveru, že po vyhlásení predčasnej splatnosti spotrebiteľského úveru veriteľovi prináleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinnosti zaplatil dlžník ako cenu peňazí.

V tejto súvislosti súd zároveň poukazuje aj na uznesenie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 17CoCsp/46/2021 z 29.03.2022 v obdobnej veci: „Základná odvolacia námietka žalobcu spočíva v tom, že prvoinštančný súd nesprávne vyhodnotil nárok žalobcu na úroky z úveru po tom, čo úver bol vyhlásený za predčasne splatný. Dovolací súd sa už touto otázkou zaoberal v množstve svojich rozhodnutí, pričom svoju rozhodovaciu prax natoľko zjednotil, že je možné aktuálne riešenie otázky úrokov po zosplatení úveru považovať za ustálenú. Odvolací súd nevyklučuje, že ustálená súdna prax môže byť vo výnimočných prípadoch neakceptovaná, avšak súd, ktorý právnou istotu a legitímne očakávanie strany sporu, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo a v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou neaplikuje, musí takýto postup náležitým spôsobom odôvodniť. Otázka úrokov po zosplatení úveru bola

Najvyšším súdom Slovenskej republiky vyriešená napríklad už v rozhodnutí pod sp. zn. 5Cdo/42/2020, 8Cdo/118/2020, 8Cdo/135/2020 a ďalšími. Zmluva o úvere, ktorá je predmetom tohto konania, je spotrebiteľskou zmluvou, v zmluve bolo dohodnuté vrátiť nie len istinu, ale aj úroky z poskytnutého úveru. Zmluva o úvere je absolútnym obchodom podľa § 261 ods. 6 písm. b/ Obchodného zákonníka, a preto pri posudzovaní tohto vzťahu je potrebné vychádzať z ust. § 497 a nasledujúcich Obchodného zákonníka, a zároveň aj z ustanovení Občianskeho zákonníka, keďže účastníkom zmluvného vzťahu je spotrebiteľ (§ 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Zmluva o úvere nemôže byť dohodnutá ako bezúročná (§ 497 a § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka). Doba trvania zmluvy pri jej vzniku je časovo ohraničená, a preto za toto obdobie, kedy dlžníkovi sú poskytnuté peňažné prostriedky, je povinný platiť veriteľovi odmenu, teda cenu za poskytnutie peňazí - úroky z úveru. Tieto úroky z úveru sa platia až do úplného splatenia úveru. Neexistuje rozumný dôvod na to, prečo by dlžník nemal platiť úroky z úveru v dohodnutej výške, keďže ide o protihodnotu za to, že dlžník disponuje s peňažnými prostriedkami žalobcu. Porušenie zmluvných povinností dlžníkom neoslobodzuje dlžníka zaplatiť dojednanú cenu za požičanie peňazí. Zosplatnenie (vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru) je inštitút slúžiaci ochrane veriteľa. Pri zosplatnení úverový vzťah ostáva zachovaný, mení sa len forma úhrady istiny. Odmena za požičanie peňazí zosplatnením sa žiadnym spôsobom nemení, toto dojednanie úverovej zmluvy ostáva nedotknuté a aplikuje sa na dobu, na ktorú bola zmluva dohodnutá ako doba riadneho splácania úveru. Dlžníkovi ostáva záväzok zaplatiť úroky v rovnakej výške za rovnaké obdobie. Spotrebiteľ pri uzatváraní zmluvy o úvere, ako to nakoniec vyplýva aj zo zmluvných podmienok, presne musí vopred vedieť, na aké vopred dohodnuté obdobie sa mu peniaze požičiavajú, za akú cenu, a koľko bude spolu povinný v prospech veriteľa zaplatiť. Teda úrok je presne ohraničený už pri uzatváraní úverovej zmluvy. Preto pri zosplatnení, respektíve v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinnosti dlžník zaplatil, ako cenu peňazí. Tieto závery pri rozhodovaní prvoinštančného súdu absentujú aj napriek povinnosti súdu postupovať v súlade s článkom 2 ods. 2 základných princípov CSP. Preto skutkové a právne závery prvoinštančného súdu vo vzťahu k nepriznaniu úrokov dohodnutých medzi stranami sporu nie sú správne, z rozhodnutia prvoinštančného súdu vyplýva, že neboli zachované legitímne očakávania odvolateľa v súvislosti so spravodlivým rozhodnutím o uplatnenom nároku na úroky zmluvne dojednané v úverovej zmluve.“

73. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba je čiastočne dôvodná. Súd mal za preukázané, že žalobca uzavrel so žalovanými ako spoludlžníkmi Zmluvu o spotrebiteľskom úvere - lepšia splátka č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva“), na základe ktorej bol žalovaným poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 30.000,00 Eur určený na refinancovanie úveru žalovanej 2/ vo výške 7.718,65 Eur v O. K., a.s., a zvyšná časť úveru bola čerpaná na účet žalovaného 1/. Žalovaní sa zaviazali splácať spoločne a nerozdielne úver v pravidelných 96 mesačných splátkach v sume 417,18 Eur, s fixnou úrokovou sadzbou 7,50% p.a., prvou splátkou splatnou dňa 25.11.2017, s termínom konečnej splatnosti dňa 25.10.2025, s RPMN banky 7,80% p.a., a priemernou RPMN na trhu vo výške 9,08% p.a., s odplatom za poskytnutie úveru vo výške 7,50% p.a., s najvyššou prípustnou hodnotou odplaty 18,16% p.a., s celkovou čiastkou úveru 40.048,85 Eur. Súd má tiež sa preukázané, že žalovaní do zosplatnenia úveru uhradili spolu 9 splátok v celkovej výške 2.964,90 Eur (čl. 11 druhá strana), a do omeškania sa dostali so splátkou splatnou dňa 25.06.2018. Na základe tejto omeškanej splátky žalobca vyzval žalovaných na jej úhradu pod hrozbou vyhlásenia úveru za predčasne splatný písomnosťou „Upozornenie - Výzva na splatenie dlžnej časti úveru“ zo dňa 19.11.2018, ktorá sa do dispozičnej sféry žalovaných dostala najskôr dňa 21.11.2018, pričom ako vyplýva z vykonaného dokazovania, táto písomnosť bola žalovaným doručená dňa 22.11.2018. Z dôvodu nesplnenia si povinností zo strany žalovaných, následne žalobca vyhlásil ku dňu 17.12.2018 predčasnú splatnosť úveru a vyzval žalovaných na okamžité zaplatenie nesplatennej časti úveru. Súd konštatuje, že žalobca dodržal všetky zákonné i zmluvné podmienky na takýto úkon - dohoda o predčasnej splatnosti úveru je uvedená v bode 4.6 Zmluvy, žalovaní boli v omeškanií so splácaním úveru viac ako 3 mesiace pre splátku zo dňa 25.06.2018, upozorňujúca výzva bola žalovaným doručená dňa 22.11.2018 s dodatočnou 15-dňovou lehotou na plnenie omeškaných splátok, ktorá žalovaným uplynula dňa 07.12.2018 a následne písomnosťou zo dňa 17.12.2018 - teda do splatnosti najbližšej splátky dňa 25.12.2018 - žalobca úver zosplatnil a preukázal doručenie oznámenia o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru žalovaným, a teda predmetný úver bol platne vyhlásený za predčasne splatný. Po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru žalovaní uhradili žalobcovi päť splátok po 20,00 Eur dňa 25.06.2020, dňa 17.07.2020, dňa 19.08.2020, dňa 17.09.2020, dňa 13.10.2020, ktoré boli žalobcom započítané na istinu úveru. Žalobca si v žalobe uplatnil nesplatenú istinu úveru vo výške 28.331,38 Eur (po čiastočných späťvzatiach na základe vykonaných úhrad žalovanými započítaných na istinu vo výške 1.260,00 Eur, žalovaná

istina predstavuje sumu vo výške 27.071,38 Eur), zmluvné úroky vo výške 8.623,84 Eur, vyčíslené zákonné úroky z omeškania vo výške 36,91 Eur od momentu poskytnutia úveru do momentu predčasnej splatnosti, vyčíslené zákonné úroky z omeškania vo výške 2.593,11 Eur od momentu zosplatnenia úveru do vykonania poslednej úhrady žalovaných, zákonný úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 28.331,38 Eur, po čiastočných späťvzatiach zo sumy 27.071,38 Eur, od 14.10.2020 do zaplatenia a poplatky vo výške 36,00 Eur.

Po podaní žaloby žalovaní uhradili celkovo sumu 1.260,00 Eur, v tejto časti zobral žalobca žalobu späť a súd konanie v tejto časti zastavil rozsudkom zo dňa 23.02.2022.

Z dôvodu chýbajúcej podstatnej náležitosti zmluvy podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, súd uzavrel, že je potrebné predmetný úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. Na základe vyššie uvedeného preto môže žalobca od žalovaných požadovať iba sumu poskytnutých finančných prostriedkov po odpočítaní úhrad, ktoré vykonali.

Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalovaní čerpali úver vo výške 30.000,00 Eur a poukázali úhrady - splátky úveru celkovo vo výške 4.324,90 Eur, súd preto priznal žalobcovi rozdiel medzi poskytnutým úverom a skutočne zaplatenou čiastkou zo strany žalovaných, teda priznal sumu 28.305,12 Eur, a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

Priznaná suma teda tvorí istinu 25.675,10 Eur (poskytnutý úver 30.000,00 - 4.324,90 /platby 2.964,90 + 100,00 + 1260,00/ = 25.675,10 Eur); + 36,91 Eur (vyčíslené zákonné úroky z omeškania); + 2.593,11 Eur vyčíslené zákonné úroky z omeškania od momentu zosplatnenia úveru do vykonania poslednej úhrady žalovaných, čo spolu predstavuje priznanú istinu 28.305,12 Eur (25.675,10 Eur + 2.593,11 Eur + 36,91 Eur), ktorej súd na základe podanej žaloby v tejto časti vyhovel.

74. Žalobca požadoval úrok z omeškania odo dňa nasledujúcom po dni úhrady poslednej platby žalovanými po zosplatnení úveru dňa 13.10.2020, teda žalobca požadoval úrok z omeškania od 14.10.2020 vždy do dňa zaplatenia ďalšej čiastočnej platby od žalovaných započítanej na istinu, a následne opäť odo dňa nasledujúcom po dni prijatí jednotlivých úhrad od žalovaných do dňa zaplatenia ďalšej čiastočnej platby od žalovaných započítanej na istinu. Vzhľadom nato, že žalovaní sa dostali do omeškania s plnením peňažného záväzku, súd priznal žalobcovi aj uplatnený úrok z omeškania vo výške 5% ročne v zmysle jeho návrhu tak, ako je uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

75. Podľa § 232 ods. 3, ods. 4 CSP, lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. Ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradiť ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

Žalovaná 2/ požiadala o prípadné plnenie záväzku žalobcovi v splátkach a svoje tvrdenia z vyjadrenia doručeného súdu dňa 13.02.2022 aj listinne preukázala. Súd mal skutočnosť o výške príjmu žalovanej 2/ preukázanú aj z lustrácie zo systému A. O.. Zároveň vzhľadom na skutočnosť, že žalovaní začali čiastočne plniť svoje záväzky voči žalobcovi splátkami po podaní žaloby v celkovej výške 1.260,00 Eur, tiež vzhľadom na výšku pohľadávky žalobcu, ako aj s ohľadom na nepriaznivé majetkové pomery na strane žalovanej 2/, súd v konečnom rozhodnutí povolil žalovaným spoločne a nerozdielne dlžnú sumu splácať v mesačných splátkach vo výške 300,00 Eur, a to pod hrozbou stratou výhody splátok pri nezaplatení čo i len jednej splátky, tak ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku. Pôvodná splátka úveru bola v mesačnej výške 417,18 Eur, súd preto povolil splácať priznanú sumu v mesačných splátkach vo výške 300,00 Eur, pod stratou výhody splátok, pričom má zato, že povolená suma mesačnej splátky je v možnostiach žalovaných, keďže majetkové a finančné pomery žalovaných sa od posledného rozhodnutia súdu v tomto smere nezmenili.

76. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 262 ods. 1 a ods. 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Žalobca bol v konaní úspešný v rozsahu 71,44%, žalovaní v rozsahu 28,56%, preto súd o trovách konania rozhodol v súlade § 255 CSP tak, že žalobca má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému

1/ v rozsahu 42,88% s tým, že o samotnej výške trov bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením súdneho úradníka.

Keďže majetkové možnosti žalovanej 2/ súd skúmal už pri rozhodovaní o možnosti splácať dlžnú sumu v splátkach, pričom dospel k záveru, že s ohľadom na výšku príjmu žalovanej 2/, výšku životných nákladov a existenciu ďalších záväzkov, ako je podrobne uvedené v bode 21. odôvodnenia tohto rozsudku, existujú na jej strane dôvody hodné osobitného zreteľa tak, ako ich predpokladá ustanovenie § 257 CSP a tieto dôvody sa nezmenili od posledného rozhodnutia súdu, preto opätovne súd žalobcovi vo vzťahu k žalovanej 2/ nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Čo sa týka trov odvolacieho konania, súd nepriznal žiadnej zo strán sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania, keďže boli strany sporu v konaní skoro rovnako úspešné, keďže rozsudok prvostupňového súdu bol v časti na základe ich odvolaní zrušený.

Poučenie:

Podľa § 355 ods. 1 CSP je proti tomuto rozsudku prípustné podať odvolanie.

Podľa § 358 CSP, odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 362 ods. 1 CSP, odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje - teda prostredníctvom Okresného súdu Humenné na Krajský súd v Prešove. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 362 ods. 2 CSP, odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde.

Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom dobrovoľne splnená v stanovenej lehote po nadobudnutí jeho právoplatnosti a vykonateľnosti, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. „Exekučný poriadok“ v znení neskorších predpisov.